

Urząd Miasta Szczecinek
Wydział Planowania Przestrzennego

**Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa”
w Szczecinku**

Prognoza oddziaływania na środowisko

Autor: mgr inż. Małgorzata Gębska

Szczecinek
- październik 2022 -

Spis treści	
1. Wprowadzenie	4
2. Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami	4
2.1. Ustalenia projektu planu miejscowego	4
2.2. Główne cele projektowanego dokumentu	5
2.3. Powiązania projektu planu miejscowego z innymi dokumentami	5
3. Metody oraz materiały źródłowe wykorzystane do sporządzenia prognozy	7
4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania	9
5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	10
6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	10
6.1. Położenie geograficzne	10
6.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu	11
6.3. Gleby	12
6.4. Klimat	12
6.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy	12
6.6. Wartości kulturowe	14
6.7. Wody powierzchniowe	14
6.8. Wody podziemne	16
6.9. Powietrze atmosferyczne	17
6.10. Klimat akustyczny	19
6.11. Pole elektromagnetyczne (PEM)	19
6.12. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	20
7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu	20
7.1. Problemy z dotrzymaniem standardów jakości powietrza atmosferycznego	20
7.2. Problemy z dotrzymaniem standardów jakości wód powierzchniowych	23
7.3. Problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	23
8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	26
9. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu	29
9.1. Oddziaływanie na rośliny i zwierzęta oraz różnorodność biologiczną	30
9.2. Oddziaływanie na ludzi	31
9.3. Oddziaływanie na wodę	31
9.4. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	32
9.5. Oddziaływanie na klimat lokalny	32
9.6. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi	32
9.7. Oddziaływanie na krajobraz	32
9.8. Oddziaływanie na zasoby naturalne	33
9.9. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	33
9.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność	33
10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	34

1. Wprowadzenie

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku. Prace nad projektem planu miejscowego zainicjowane zostały uchwałą Nr XXXVIII/357/2021 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku. Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko jest jednym z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji ustaleń projektu planu miejscowego. Obowiązek jej przeprowadzenia wynika z art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.). Celem przeprowadzanej procedury jest zidentyfikowanie potencjalnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą wystąpić w wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego oraz przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań.

Zawartość sporządzonej prognozy oddziaływania na środowisko zgodna jest z zakresem określonym w art. 51 ust. 2 ww. ustawy. Ponadto na podstawie art. 53 powyższej ustawy, zakres i stopień szczegółowości wymaganych w prognozie informacji uzgodniony został z właściwymi organami, tj. z:

- Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie – pismo z dnia 3 grudnia 2021 r., znak: WOPN-OS.411.122.2021.AM,
- Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Szczecinku – pismo z dnia 7 grudnia 2021 r., znak: PS.N.NZ.9011.1.16.2021.

2. Zawartość, główne cele projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami

2.1. Ustalenia projektu planu miejscowego

Granice obszaru objętego analizowanym projektem planu miejscowego określa załącznik graficzny do uchwały Nr XXXVIII/357/2021 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku. Omawiany projekt planu miejscowego obejmuje obszar położony na półwyspie, na przeciwległym niż miasto brzegu jeziora Trzesiecko, który stanowi działka ewidencyjna nr 53/1 w obrębie 0028 oraz części działki ewidencyjnej nr 1/39 w obrębie 0011 o łącznej powierzchni 1,63 ha. Na tym obszarze obowiązuje obecnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku, przyjęty uchwałą Nr XXIII/188/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 1025). Zapisy ww. uchwały tracą moc z chwilą uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku, którego projekt analizowany jest w niniejszym opracowaniu.

W projekcie planu miejscowego określono przeznaczenia terenów elementarnych, oznaczonych na rysunku planu następującymi symbolami:

- UT/US – teren usług turystyki lub usług sportu i rekreacji,
- L – teren lasu,
- ZN – tereny zieleni naturalnej,
- WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych,
- KR/KOP – teren komunikacji drogowej wewnętrznej lub parkingu.

Dla poszczególnych terenów elementarnych określono szczegółowe zasady zagospodarowania, istotne z punktu widzenia ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu. W projekcie planu miejscowego zawarto zakaz prowadzenia lub lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz realizacji zagospodarowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem. Określono minimalną powierzchnię biologicznie czynną, zróżnicowaną w zależności od przeznaczenia terenów. Zawarto również nakaz stosowania w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym między innymi bezno(a)pirenu i pyłu PM10. Ponadto na całym terenie objętym planem miejscowym – z uwagi na położenie w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie” – obowiązują zakazy określone w uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091), dotyczące między innymi: wycinki zadrzewień nadwodnych, szuwarów oraz przekształcania linii brzegowej jeziora Trzesiecko, za wyjątkiem zakazu określonego w § 2 ust. 1 pkt 8, gdyż plan miejscowy dopuszcza możliwość lokalizowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej jeziora.

Ponadto w projekcie planu miejscowego zawarto ustalenia w zakresie:

- ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasad podziału nieruchomości,
- zasad scalania, podziału i parametrów nieruchomości,
- szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu,
- zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- sposobów i terminów tymczasowego zagospodarowania i urządzania terenów.

Na rysunku stanowiącym integralną część projektu planu miejscowego, ustalono następujące elementy:

- granicę obszaru objętego planem miejscowym,
- przeznaczenie terenów i linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- nieprzekraczalne linie zabudowy,
- część terenu UT/US, na której dopuszcza się lokalizację pól kempingowych, karawaningowych lub namiotowych.

Zawarto ponadto informację, że teren planu miejscowego położony jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

2.2. Główne cele projektowanego dokumentu

Celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku jest umożliwienie wzbogacenia programu użytkowego całego terenu Mysiej Wyspy o niewielki plac dla samochodów kempingowych, wyposażony w niezbędną infrastrukturę techniczną. Pojawienie się w mieście właściwie przygotowanego miejsca tego typu uatrakcyjni Mysią Wyspę, a tym samym ofertę turystyczną miasta, tworząc optymalne warunki promocji coraz bardziej popularnej formy wypoczynku. Ponadto dodatkowym celem nowego planu jest weryfikacja ustaleń planistycznych w kontekście wznowienia granic działki ewidencyjnej nr 53/1 obręb 0028 z działką nr 1/39 obręb 0011, w związku z ustaleniem nowej linii brzegowej jeziora Trzesiecko.

2.3. Powiązania projektu planu miejscowego z innymi dokumentami

Analizowany projekt planu miejscowego obejmuje obszar, dla którego obecnie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku, przyjęty uchwałą Nr XXIII/188/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj.

Zachodniopomorskiego poz. 1025). Zapisy ww. uchwały tracą moc z chwilą uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku, którego projekt analizowany jest w niniejszym opracowaniu, jednakże kontynuowany będzie w znacznej mierze wyznaczony w nim kierunek zagospodarowania tego obszaru.

Generalne zasady polityki przestrzennej miasta, z którymi poszczególne plany miejscowe muszą być zgodne stanowi *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek*, przyjęte uchwałą Nr XXVIII/257/2016 Rady Miasta Szczecinek z dnia 29 sierpnia 2016 r. Teren objęty granicami analizowanego projektu planu miejscowego stanowi obszar potencjalnego rozwoju miasta oznaczony numerem XX – teren wskazany pod zieleń urządzoną, usługi turystyczne i sportowo-rekreacyjne, z następującymi zasadami zagospodarowania:

- tereny usług turystycznych i sportowo-rekreacyjnych powinny mieć zapewnione tereny zespołów parkingowych,
- powierzchnia biologicznie czynna – nie mniej niż 60% powierzchni działki.

Analizowany projekt planu miejscowego zachowuje zgodność z powyższymi wskazaniem.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest elementem regionalnego i krajowego planowania strategicznego, który konkretyzuje główne cele i kierunki polityki przestrzennej państwa. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm.), opracowując studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy należy uwzględnić ustalenia strategii rozwoju województwa i planu zagospodarowania przestrzennego województwa, a także strategii rozwoju ponadlokalnego. Podsumowując powyższe, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zgodny jest z założeniami dokumentów planistycznych i strategicznych wyższego rzędu, takich jak:

- *Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego*, przyjęty Uchwałą Nr XVII/214/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 24 czerwca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3564),
- *Krajowa Polityka Miejska 2030*,
- *Strategia rozwoju miasta Szczecinek na lata 2018-2026*, przyjęta uchwałą Nr LI/433/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 18 grudnia 2017 r.

Projekt planu miejscowego określa zasady i kierunki kształtowania struktury przestrzennej miasta zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, w powiązaniu z zapisami zawartymi w poniższych dokumentach:

- *Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej*, przyjęta uchwałą Nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r. (M.P. poz. 794),
- *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* – stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. poz. 1967),
- *Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030*, przyjęty uchwałą nr XXIX/339/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 października 2021 r.,
- *Program ochrony środowiska dla powiatu szczecineckiego na lata 2018-2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022-2025*, przyjęty uchwałą Nr LI/388/2018 Rady Powiatu w Szczecinku z dnia 29 czerwca 2018 r.,
- *Program ochrony powietrza oraz plan działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, przyjęty uchwałą Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3126),
- *Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Szczecinek*, przyjęty uchwałą Nr V/46/2019 Rady Miasta Szczecinek z dnia 24 stycznia 2019 r.,

- *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013.

3. Metody oraz materiały źródłowe wykorzystane do sporządzenia prognozy

Prace nad sporządzeniem niniejszego opracowania rozpoczęto od analizy dostępnych materiałów w postaci: map tematycznych, waloryzacji przyrodniczych, dokumentów planistycznych i opracowań ekofizjograficznych, obowiązujących aktów prawnych, programów i raportów dotyczących stanu środowiska. Umożliwiło to rozpoznanie komponentów środowiska przyrodniczego i ich powiązań oraz ustalenie aktualnego zagospodarowania przestrzennego obszaru objętego projektem planu miejscowego. Uzyskane na podstawie powyższych źródeł informacje zostały następnie zweryfikowane w trakcie prac terenowych oraz uzupełnione o dokumentację fotograficzną.

Analizie poddano również sposób uwzględnienia w projekcie planu miejscowego zagadnień związanych z ochroną środowiska, jego powiązania z programami i strategiami lokalnymi, regionalnymi oraz ponadregionalnymi. Materiały źródłowe oraz prace terenowe pozwoliły określić stan i funkcjonowanie środowiska na obszarze objętym granicami opracowania i w jego otoczeniu, przedstawić potencjalne zagrożenia środowiska oraz wpływ ustaleń projektowanego planu miejscowego na jego funkcjonowanie. Ocena stanu środowiska na badanym obszarze oparta została na metodach analitycznych i waloryzacyjnych, dotyczących poszczególnych komponentów przyrodniczych oraz inwentaryzacji terenowej.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy korzystano z poniższych materiałów źródłowych:

- *Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek (operat generalny)*, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin 2002,
- *Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek*, Biuro Konserwacji Przyrody S.C., Szczecin 2020,
- *Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego*, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin 2010,
- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek*, przyjęte uchwałą Nr XXVIII/257/2016 Rady Miasta Szczecinek z dnia 29 sierpnia 2016 r.,
- publikacje dotyczące stanu środowiska, zawierające dane uzyskane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska:
 - *Informacja o stanie środowiska w powiecie szczecineckim* (w roku: 2016, 2017 i 2018), Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie,
 - *Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim* (Raport 2017, Raport 2018, Raport 2020),
 - *Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim* (raport wojewódzki za rok 2019, 2020, 2021),
- rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, zamieszczony na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (<https://www.gios.gov.pl/pl/rejestry>),
- baza danych SI2PEM prowadzona przez Ministra Cyfryzacji (<https://si2pem.gov.pl/>),
- *Klimat województwa zachodniopomorskiego*, red. Koźmiński Cz., Michalska B., Czarnecka M., Akademia Rolnicza w Szczecinie, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2007,
- *Informator PSH. Główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce*, Mikołajków J., Sadurski A. (red. naukowa), Państwowy Instytut Geologiczny - Państwowy Instytut Badawczy, Warszawa 2017, s. 101-102,
- *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* – załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz.U. poz. 1967),

- *Program ochrony powietrza wraz z planem działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, przyjęty uchwałą Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3126),
- *Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA*, Liro A. (red.), Warszawa 1998,
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bagno i Jezioro Ciemino PLH320036 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1650, z późn. zm.),
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jeziora Szczecineckie PLH320009 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1652, z późn. zm.),
- *Wody słodkie i torfowiska. Poradnik ochrony siedlisk i gatunków Natura 2000 – podręcznik metodyczny tom 2*, Herbich J. (red.), Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2004,
- *Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny część II*, Mróz W. (red.), GIOŚ, Warszawa 2012,
- *Stan ochrony siedlisk przyrodniczych w Polsce w latach 2013-2018*, Biuletyn Monitoringu Przyrody nr 24/4, Biblioteka Monitoringu Środowiska GIOŚ, Warszawa 2021,
- *Uproszczony plan urządzenia lasu dla lasów stanowiących własność Miasta Szczecinek na okres od 01.04.2022 r. do 31.03.2031 r. Stan na 21.03.2022 r.*, Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Szczecinku, Szczecinek 2022 r.,
- *Potencjalna roślinność naturalna Polski*, Matuszkiewicz J. M., IGiPZ PAN, Warszawa 2008 – mapa dostępna on-line na stronie Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk (<https://www.igipz.pan.pl/Roslinnosc-potencjalna-zgik.html>),
- *Regionalizacja geobotaniczna Polski*, Matuszkiewicz J. M., IGiPZ PAN, Warszawa 2008 – mapa dostępna on-line na stronie Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk (<https://www.igipz.pan.pl/Regiony-geobotaniczne-zgik.html>),
- seryjne mapy geologiczne Polski w skali 1:50 000, arkusz 160 – Szczecinek (N-33-82-C), dostępne on-line na stronie *Centralnej Bazy Danych Geologicznych PIG-PIB* (<http://baza.pgi.gov.pl/resources.html?type=map50&id=160>), w szczególności:
 - szczegółowa mapa geologiczna Polski (Popielski W., 2004),
 - objaśnienia do szczegółowej mapy geologicznej Polski – arkusz Szczecinek (160), Popielski W., PIG, Warszawa 2006,
 - mapa hydrogeologiczna Polski (Prussak E., 2004),
 - mapa zbiorcza: baza danych GIS mapy hydrogeologicznej Polski – pierwszy poziom wodonośny – występowanie i hydrodynamika (Schiewe M., Wiśniowski Z., 2018),
 - mapy geośrodowiskowe Polski wraz z objaśnieniami,
- mapy zagrożenia powodziowego dostępne on-line na stronie *Hydroportalu KZGW ISOK* (https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmmap=gpMZP),
- interaktywne mapy *Geoserwisu* prowadzonego przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (<http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>),
- portal internetowy *Bank Danych o Lasach* (<https://www.bdl.lasy.gov.pl/portal/>).

Podczas sporządzania niniejszej prognozy za podstawę służyły następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.),

- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.),
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.),
- uchwała Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091),
- uchwała Nr XXXV/540/18 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 26 września 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa zachodniopomorskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 4984) – tzw. uchwała antysmogowa,
- uchwała Nr XXXVIII/357/2021 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku,
- uchwała Nr XXIII/188/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 1025).

4. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Metody analizy skutków realizacji ustaleń zawartych w przedmiotowym projekcie planu miejscowego polegają na ocenie potencjalnego oddziaływania i skuteczności przewidywanych w nim działań zapobiegających, ograniczających oraz kompensujących negatywne oddziaływanie na środowisko. Propozycje metod analizy skutków realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ład przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, na podstawie którego wydawane są pozwolenia na budowę i następuje realizacja zagospodarowania. Potencjalny wpływ poszczególnych działań na środowisko przyrodnicze oceniany będzie w oparciu o procedurę oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przed realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Ponadto wpływ realizacji postanowień projektu planu miejscowego podlegać będzie bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom stanu środowiska, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. UE L. z 2001 r. Nr 197 str. 30) możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania. Zakres i częstotliwość monitoringu na analizowanym obszarze będą zatem dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska.

Częstotliwość przeprowadzania analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu proponuje się powiązać z częstotliwością badania aktualności kierunków polityki

przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji Rady Miasta.

5. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja ustaleń analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie źródłem transgranicznego oddziaływania na środowisko. Skala zamierzeń inwestycyjnych ujętych w przedmiotowym dokumencie planistycznym pozwala stwierdzić, że oddziaływanie będzie całkowicie lokalne i nie stworzy znaczących zagrożeń dla powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, powierzchni ziemi i innych komponentów środowiska przyrodniczego, a także nie spowoduje wystąpienia zagrożeń dla zdrowia ludzi.

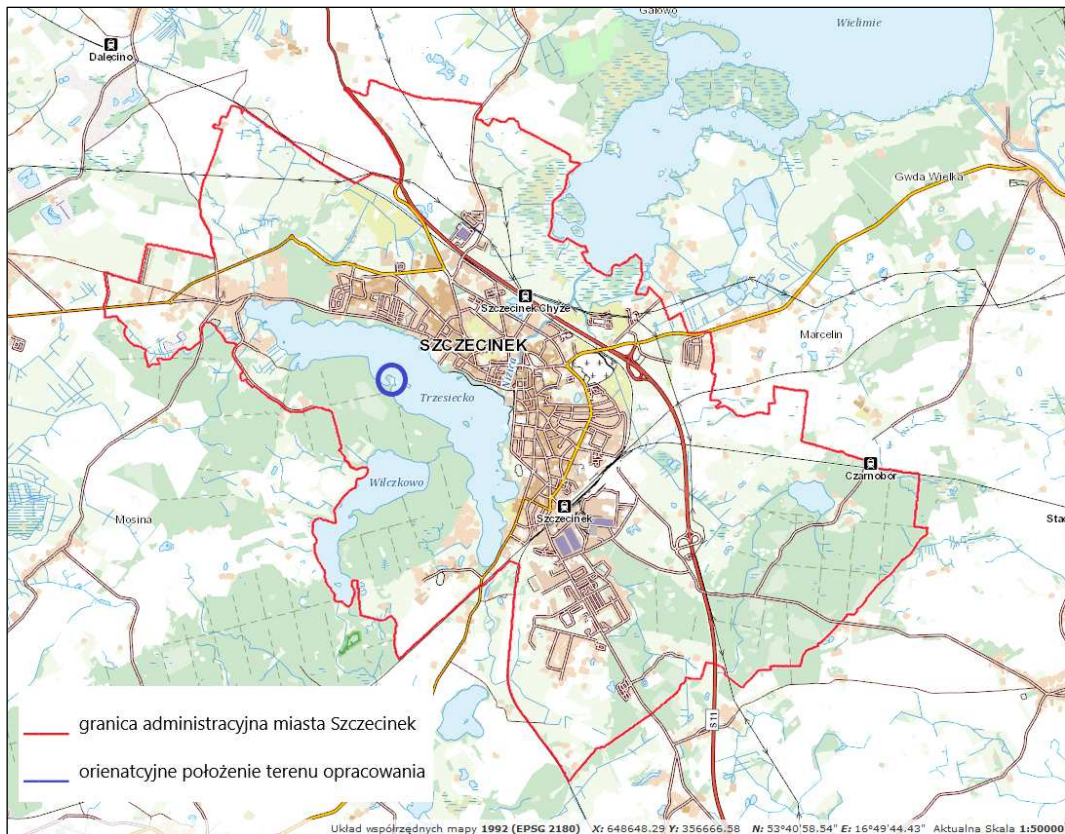
6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

6.1. Położenie geograficzne

Obszar analizowanego projektu planu miejscowego położony jest na półwyspie zwanym Mysią Wyspą, na przeciwległym niż miasto brzegu jeziora Trzesiecko, w otoczeniu lasów. Obejmuje działkę ewidencyjną nr 53/1 obręb 0028 oraz części działki ewidencyjnej nr 1/39 obręb 0011. Rekreacyjne użytkowanie tego terenu ma wieloletnią tradycję – Mysia Wyspa już przed II wojną światową była popularnym miejscem wypoczynku i rozrywki mieszkańców Szczecinka. Po wybudowaniu restauracji w 1928 r., gdzie organizowano również koncerty i zabawy taneczne, stała się jednym z ulubionych miejsc odwiedzanych przez mieszkańców. Cały kompleks restauracyjny mógł pomieścić 1200 gości, z czego większość na wolnym powietrzu. Z miasta, leżącego po przeciwnej stronie jeziora, na Mysią Wyspę można było się dostać statkiem spacerowym.

Po II wojnie światowej teren ten popadł w zapomnienie. W latach 70-tych na środku Mysiej Wyspy leśnicy postawili kolistą, drewnianą wiatę ze stołami i siedziskami. Rewitalizacja na większą skalę rozpoczęła się w 2006 r. Oczyszczono teren wycinając krzewy i kilkanaście drzew, doprowadzono wodę i kanalizację sanitarną oraz energię elektryczną, powstał pomost, do którego przybijają statki. Utworzono Plażę Miejską – strzeżone kąpielisko wraz z towarzyszącą infrastrukturą, taką jak: punkt gastronomiczny, drewniane wiaty, stoły piknikowe, miejsce na ognisko, plac zabaw, boisko do siatkówki plażowej, strefa gier plenerowych (kręgielnia, szachownica, stoły do gry w ping-ponga, w szachy i warcaby), zaplecze sanitarne, parking oraz bezobsługowy punkt Szczecineckiej Wypożyczalni Rowerów. Na Mysią Wyspę – oprócz statkiem – można dostać się biegnącą wokół jeziora Trzesiecko ścieżką pieszo-rowerową lub samochodem, utwardzoną i oznakowaną drogą.

Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną Polski opracowaną przez Jerzego Kondrackiego, obszar objęty niniejszym opracowaniem należy do prowincji Niż Środkowoeuropejski (31), podprowincji Pojezierza Południowobałtyckie (314-316), makroregionu Pojezierze Zachodniopomorskie (314.4), mezoregionu Pojezierze Drawskie (314.45). Mezoregion ten zajmuje środkową część Pojezierza Zachodniopomorskiego, jest obszarem atrakcyjnym przyrodniczo, o dużej lesistości, ukształtowanym w wyniku działalności lodowców. Najwyższe wzniesienia w obrębie Pojezierza Drawskiego wznoszą się na wysokość od 167 do 223 m n.p.m. Pojezierze przecinają głębokie rynny polodowcowe, wypełnione wodami licznych jezior – znajduje się tu ponad 250 jezior o powierzchni powyżej 1 ha (największe z nich to jez. Drawsko). W okolicach Szczecinka są to jeziora: Trzesiecko, Wielimie, Wilczkowo i Leśne.

Ryc. 1. Położenie terenu opracowania na tle miasta Szczecinek.

Źródło: opracowanie własne

6.2. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Szczecinek położony jest w obrębie jednostki geologicznej zwanej wałem środkowopolskim, w części określanej jako wał pomorski. Na prekambryjskim podłożu zalegają zaburzone utwory paleozoiczne. Struktura inicjalna wału powstała w obrębie części basenu środkowopolskiego, który formował się i wypełniał od permu do końca kredy. Cały ten segment pocięty jest licznymi uskokami m.in. uskokiem Szczecinka. Na przełomie kredy i trzeciorzędu powstała silnie wydźwignięta ponad otaczające go niecki forma wału. Bezpośrednie podłoże czwartorzędu stanowią osady miocenu, których strop w rejonie Szczecinka układa się na wysokości ok. 60 m n.p.m.

Krajobraz miasta, urozmaicony pod względem rzeźby i form geomorfologicznych, ukształtowany został przez procesy zlodowacenia skandynawskiego, a zwłaszcza najmłodszego glacjału bałtyckiego. W układzie przestrzennym miasta wyróżniają się cztery podstawowe jednostki geomorfologiczne: równina pojezierna pomiędzy jeziorami Trzesiecko i Wielimie, równina sandrowa w północnej i północno-zachodniej części miasta, wysoczyzna moreny dennej w południowym i częściowo wschodnim fragmencie miasta oraz w skrajnie północnym, morena kemowa na obszarze pomiędzy jeziorami Trzesiecko i Wilczkowo. Poza wyżej wymienionymi podstawowymi jednostkami geomorfologicznymi, występują formy szczególne jak: rynna polodowcowa jeziora Trzesiecko, rozległe obniżenie jeziora Wielimie, pagóry kemowe oraz zagłębienia wytopiskowe. Pierwotna rzeźba terenu została jednak zatarta w obrębie zwartej zabudowy miejskiej i granice zasięgu jednostek geomorfologicznych są miejscami trudne do uchwycenia lub nieczytelne.

Teren opracowania położony jest na rozległej równinie jeziornej, obejmującej obszar wokół jezior Wilczkowo, Trzesiecko i Wielimie, w obrębie rynny polodowcowej jeziora Trzesiecko. Jest to teren

prawie płaski, położony na wysokości od 135 do 136 m n.p.m., bardzo delikatnie opada od centrum działki nr 53/1 do brzegów jeziora Trzesiecko.

Według szczegółowej mapy geologicznej Polski analizowany obszar pokrywają holocenijskie piaski, mułki i ropy jeziorne. W głębokich sondach prezentują się one jako osady piaszczyste, laminowane mułkami i ropy, o łącznej miąższości nieprzekraczającej 6 m. Zawierają zazwyczaj liczne szczątki roślin oraz współczesnej fauny jeziornej.

W granicach terenu opracowania nie występują obszary zagrożone osuwaniem się mas ziemnych. Na obszarze tym nie występują również udokumentowane złoża surowców naturalnych.

6.3. Gleby

Odzwiedleniem warunków geomorfologicznych i litologicznych jest rodzaj gleb, jaki wykształca się na danym obszarze. Ze względu na położenie teren ten nigdy nie był użytkowany rolniczo – większość powierzchni zajmował las, stopniowo coraz większa część obszaru przeznaczana była na cele rekreacyjne, brak jest informacji na temat gleb jakie wykształciły się na analizowanym terenie.

6.4. Klimat

Uwzględniając zróżnicowanie warunków klimatycznych, w powiązaniu z fizjograficznymi, na obszarze województwa zachodniopomorskiego wydzielono dziesięć krain klimatycznych. Miasto Szczecinek zostało zaliczone do Drawsko-Szczecineckiej Krainy Klimatycznej (VII). Kraina ta, spośród pozostałych krain województwa zachodniopomorskiego odznacza się najgorszymi warunkami usłonecznienia rzeczywistego, które wynosi od 1460 do 1530 godzin. Klimat tej krainy jest najbardziej surowy w całym województwie ze średnią temperaturą roku na poziomie od 7,0°C do 7,9°C. Temperatura stycznia wynosi średnio od -2,5°C do -1,4°C. Także lato jest chłodne, ze średnią temperaturą lipca od 16,5°C do 17,3°C.

W obrębie Krainy Drawsko-Szczecineckiej duże zagrożenie stwarzają przymrozki. Ostatnie przymrozki wiosenne zanikają bowiem dopiero w pierwszej dekadzie maja, a w dolinach i obniżeniach terenowych nawet o kilka dni później, natomiast pierwsze jesienne notowane są przeciętnie już w drugiej dekadzie października. Pierwsze jesienne przymrozki w Szczecinku pojawiają się średnio 13.X, choć mogą się już zdarzyć we wrześniu. Najpóźniej odnotowany przymrozek miał miejsce w dniu 16.VI (przy średniej dacie ostatnich wiosennych przymrozków w dniu 5.V). Z kolei biorąc pod uwagę występowanie przygruntowych przymrozków, średnią datą pierwszego jesennego przymrozku jest 19.IX, natomiast najwcześniejszy odnotowano już w dniu 24.VIII. Ostatnie wiosenne przygruntowe przymrozki występują średnio do 21.V (najpóźniej odnotowany miał miejsce jeszcze 27.VI). Średnio wiosną odnotowywano 9 dni z przymrozkami (21 dni z przygruntowymi), natomiast jesienią 4 dni (11 dni z przygruntowymi).

Kraina Drawsko-Szczecinecka wyróżnia się najkrótszym okresem gospodarczym i wegetacyjnym. Prace polowe na jej obszarze można wykonywać w okresie liczącym od 238 do 247 dni, a okres wegetacyjny trwa od 212 do 219 dni. Kraina ta odznacza się także najwyższymi i najczęściej występującymi opadami, a także najdłuższym okresem zalegania pokrywy śnieżnej. Roczne sumy opadów kształtują się na poziomie od 620 do 800 mm i są najwyższe w województwie zachodniopomorskim. Średnia liczba dni z opadem wynosi od 115 do 125, zaś średnia liczba dni z pokrywą śnieżną od 50 do 65 (występowanie pokrywy śnieżnej odznacza się ogromną zmiennością czasową i przestrzenną).

6.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Według podziału Polski na regiony geobotaniczne autorstwa Jana Matuszkiewicza, dokonanego na podstawie przestrzennego zróżnicowania potencjalnej roślinności naturalnej, miasto Szczecinek

położone jest w: Prowincji Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Południowobałtyckiej, Dziale Pomorskim (A), Krainie Pojezierzy Środkowopomorskich (A.4), Okręgu Drawsko-Szczecińskim (A.4.3), na styku trzech Podokręgów: Barwickiego (A.4.3.d), Lotyńskiego (A.4.3.e) i Grzmiącej (A.4.3.f). Dominującym typem krajobrazu roślinnego są krajobrazy: pomorskich buczyn, pomorskich buczyn i acidofilnych dąbrów oraz acidofilnych dąbrów pomorskich.

Z analizy mapy potencjalnej roślinności naturalnej Polski opracowanej przez Jana Matuszkiewicza wynika, że gdyby ustała antropopresja, na obszarze objętym opracowaniem rozwinąłby się grąd subatlantycki serii ubogiej (*Stellario-Carpinetum*, poor).

Rzeczywista roślinność analizowanego obszaru jest w znacznym stopniu przekształcona w wyniku działalności człowieka, gdyż teren ten od lat wykorzystuje się jako atrakcyjne miejsce wypoczynku. Największym przekształceniom uległa roślinność naturalna we wschodniej i środkowej części półwyspu. Znajduje się tutaj drewniany obiekt budowlany – punkt gastronomiczny, miejsce na ognisko, piaszczysta plaża, pomost oraz parking. Obszar ten, poza nielicznymi drzewami (buki zwyczajne na wyżej położonym terenie oraz olsza czarna tworząca grupy tuż przy brzegu jeziora), jest praktycznie pozbawiony roślinności, wysypany piaskiem lub utwardzony kruszywem. Jedynie na jego południowym skraju, pod koronami drzew, teren porastają niskie gatunki traw, odporne na wydeptywanie, w bardziej wilgotnych miejscach urozmaiczone m.in. przez pięciornik gęsi, podagrycznik pospolity, bluszczyk kurdybanek, mniszek lekarski, babkę szerokolistną i koniczynę białą. Przy granicy z jeziorem ciągnie się wąski pas szuwaru trzcinowego, sięgający dalej poza granice obszaru objętego analizowanym planem miejscowym.

Zachodnią część półwyspu zajmuje niewielki las Nadleśnictwa Szczecinek o powierzchni 0,3947 ha, pełniący funkcję lasu ochronnego (ochrona wód). Według opisu taksacyjnego wykonanego w 2022 r. typ siedliskowy określono jako las mieszany wilgotny (LMw). Porasta go głównie olsza czarna w wieku 85 lat (60% udziału). Domieszkę stanowią lipa drobnolistna i klon jawor (wiek 85 lat, po 10%) oraz brzoza brodawkowata i olsza czarna (wiek 65 lat, po 10%). Na tym terenie rosną również pojedyncze okazy buka pospolitego i dębów w wieku 130 lat oraz olszy czarnej i klonu jawora w wieku 100 lat. Podszyt i runo są ubogie, spowodowane brakiem światła pod zwartym drzewostanem, ale również presją ze strony wypoczywających na tym obszarze osób. W trakcie badań terenowych odnotowano następujące gatunki: zawilec gajowy, złoć mała, ziarnopłon wiosenny, bluszczyk kurdybanek, konwalijka dwulistna, szczawik zajęczy, niecierpek drobnokwiatowy, przytulia wonna, tarczyca pospolita. Nie tworzą one rozległych, zwartych płatów, najczęściej występują w małych pojedynczych grupach.

Najmniejsza ingerencja w naturalną roślinność nastąpiła na obszarach podmokłych, trudniej dostępnych, zlokalizowanych na terenach oznaczonych na rysunku analizowanego planu miejscowego jako 1ZN i 2ZN (tereny zieleni naturalnej). Stanowią one swoisty bufor pomiędzy intensywniej użytkowaną częścią półwyspu a rozległym kompleksem leśnym, z którym graniczy na południu. Porasta je ols, gdzie gatunkiem dominującym jest olsza czarna. Występują tam również: jesion wyniosły, kruszyna pospolita, wierzba uszata, leszczyna pospolita, liczne turzyce, kosaciec żółty, ostrożeń warzywny, tarczyca pospolita. W strefie graniczącej z jeziorem Trzesiecko wykształciły się zbiorowiska szuwarów w formie przybrzeżnych pasów różnej szerokości, z udziałem trzciny pospolitej, pałki szerokolistnej, oczeretu jeziornego i manny mielec, a dalej w toni wodnej rosną pojedyncze grążele żółte, tworzące rozległe płaty w zatoczce jeziora, już poza granicami analizowanego terenu.

W granicach analizowanego planu miejscowego znajdują się cztery niewielkie obszary wód powierzchniowych śródlądowych (oznaczone symbolami od 1WS do 4WS, o łącznej powierzchni 0,151 ha), stanowiące fragmenty jeziora Trzesiecko, które w waloryzacjach przyrodniczych wykonanych dla obszaru miasta Szczecinek (w roku 2002 i 2020) oraz dla województwa zachodniopomorskiego (w 2010 r.) wskazano jako chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150 – starorzecza

i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Siedlisko przyrodnicze 3150 obejmuje szeroką grupę naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych o różnej genezie, tj. naturalne jeziora i stałe niewielkie zbiorniki wodne oraz odcięte fragmenty koryt rzecznych (starorzeczy). Kryterium wyróżniającym jest obecność zbiorowisk makrofitów naczyniowych zanurzonych w toni wodnej i o liściach pływających ze związków *Potamion* i *Nympheion* oraz roślin niezakorzenionych pływających po powierzchni wody z klasy *Lemnetea*. Jezioro Trzesiecko należy do podtypu 3150-1 jeziora eutroficzne – stałe zbiorniki wodne o powierzchni powyżej 1 ha i głębokości maksymalnej ponad 2 m. Są to jeziora, których wody charakteryzują się znaczną zawartością związków pokarmowych, wysokim tempem produkcji pierwotnej, czego efektem jest znaczna zawartość materii organicznej w wodzie i osadach dennych. Okresowo pojawiają się zakwity wody wywołane przez glony planktonowe.

Położenie terenu opracowania w otoczeniu lasów i jeziora sprzyja występowaniu wielu gatunków wolno żyjących zwierząt, jednak wysoki stopień wykorzystania rekreacyjnego Mysiej Wyspy przez mieszkańców miasta i licznych turystów działa odstraszańco na zwierzęta. W trakcie badań terenowych stwierdzono obecność pojedynczych gatunków ptaków (łabędź niemy i kaczki krzyżówki szukające pożywienia przy plaży, wrony siwe, gołębie grzywacze, czyże zwyczajne żerujące w koronach olsy czarnych zimą) oraz żaby moczarowe i żaby trawne. Na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1ZN widoczne były ślady żerowania bobra europejskiego, którego stanowisko znajduje się poza granicami obszaru planu miejscowego, dalej wzdłuż brzegu jeziora w kierunku zachodnim (*Waloryzacja przyrodnicza miasta Szczecinek*, 2020 r.). Z waloryzacji przyrodniczych miasta Szczecinek (opracowanych w 2002 r. i 2020 r.) wynika, że na obszarze jeziora Trzesiecko występują ptaki lęgowe: perkoz dwuczuby, kormoran czarny, łabędź niemy, kaczka krzyżówka, czernica, gągoł, kokoszka wodna, łyska, trzcinniczek i trzciniak. W sezonie polęgowym obserwowano natomiast: kaczkę krzyżówkę, łyskę, łabędzia niemego, czernicę, mewę śmieszkę, mewę srebrzystą oraz nielicznie, perkoza dwuczubego, kormorana, świstuna, berniklę białolicą oraz nurogęś.

Na mapie stanowiącej załącznik do niniejszego opracowania przedstawiono lokalizację siedlisk przyrodniczych oznaczonych kodami: 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* (w granicach planu miejscowego obejmuje tereny oznaczone symbolami od 1WS do 4WS) oraz 9160 – grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*), położone w pobliżu. Powyższa mapa sporządzona została na podstawie informacji zawartych w *Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego* (2010) oraz w *Waloryzacji przyrodniczej miasta Szczecinek* (2020).

6.6. Wartości kulturowe

W granicach analizowanego projektu planu miejscowego nie występują obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego lub ujęte w gminnej ewidencji zabytków miasta Szczecinek. Nie ma również stanowisk archeologicznych objętych ochroną poprzez wyznaczenie odpowiednich stref. Teren ten położony jest nad jeziorem, po przeciwnej stronie niż zabudowa miasta Szczecinek, wśród lasów.

6.7. Wody powierzchniowe

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania zlokalizowany jest w dorzeczu Gwdy, w zlewni rzeki Nizicy (Niezdobnej), w granicach rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) o nazwie: *Gwda od wpływu do Jez. Wielimie do Dołgi*, oznaczonej kodem PLRW60002518861729. Zgodnie z informacjami zawartymi w aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* (na lata 2016-2021), powyższa JCWP ma status naturalnej, niemonitorowanej, jej aktualny stan

określono jako zły i zagrożony nieosiągnięciem celu środowiskowego jakim jest dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny. Termin osiągnięcia dobrego stanu wyznaczono na rok 2021, wskazując jako przyczyny jego przedłużenia brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. W uzasadnieniu powyższego odstąpienia podano niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu, w wyniku czego brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych, a zaplanowanie i wdrożenie działań jakichkolwiek będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z powyższym w JCWP zaplanowano czynności mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu, po 2 latach podjęte zostaną kroki mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych przedsięwzięć i zapewnienie ich wymaganej skuteczności. Wśród działań podstawowych wskazano:

- działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej,
- kontrola użytkowników prywatnych i przedsiębiorstw,
- realizacja *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych*.

Działaniem uzupełniającym jest zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udroźnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb.

W 2018 r. przeprowadzono badania monitoringowe powyższej JCWP w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska – stan ekologiczny oceniono na umiarkowany, stan chemiczny nie był badany, końcową oceną jest zły stan wód.

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego wody powierzchniowe stanowią niewielkie fragmenty jeziora Trzesiecko, które otacza go z trzech stron. Jest to akwen stosunkowo płytki, o dość urozmaiconej linii brzegowej, zajmujący powierzchnię 295,1 ha. Głównym jego dopływem jest rzeka Nizica (Niezdobna), która wypływa z jeziora Ciemino i dalej – przez jeziora: Radacz Mały, Radacz i Trzesiecko – płynie do jeziora Wielimie. W zlewni bezpośredniej tereny rolne zajmują 53% powierzchni, lasy 30%, a na wschodnim brzegu jeziora położone jest miasto Szczecinek. Obecnie jezioro Trzesiecko jest odbiornikiem ścieków deszczowych z miasta oraz intensywnie użytkowane rekreacyjnie. W 2005 r. rozpoczęto rekultywację jeziora w celu przywrócenia mu funkcji rekreacyjnej, polegającą na natlenianiu warstwy przydennej jeziora oraz dawkowaniu siarczanu żelaza. Głównym problemem jeziora była silna eutrofizacja.

W 2018 r. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzono badania jeziora, oznaczonego jako JCWP o kodzie LW10533 i zaliczanego do silnie zmienionych części wód (SZCW). Zakres pomiarów obejmował określenie potencjału ekologicznego, czyli badania biologiczne i fizykochemiczne. Na podstawie otrzymanych wyników jezioro zaliczono do IV klasy, czyli o słabym potencjale ekologicznym. Ocenę tę zdeterminował indeks makrofitowy ESMI. Ocena wskaźników fizykochemicznych została określona jako poniżej dobrego z uwagi na przekroczenie standardów dobrej jakości w zakresie zawartości tlenu rozpuszczonego w wodach przydennych w okresie letnim. Badania stanu chemicznego wód jeziora nie były prowadzone. Stan ogólny jeziora Trzesiecko oceniono jako zły z uwagi na słaby potencjał ekologiczny.

Ponadto w ramach monitoringu badawczego kontrolowane jest występowanie w wodach jeziora aldehydu mrówkowego oraz wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). Badania stężenia aldehydu mrówkowego prowadzone są w związku z lokalizacją w strefie oddziaływania zakładu przemysłowego emitującego tę substancję do atmosfery oraz do wód powierzchniowych. Badania prowadzone są z częstotliwością 4 razy w roku. W ostatnio wykonanych badaniach (lata 2016-2018) nie stwierdzono przekroczeń wartości granicznej, która dla średniej wartości stężeń wynosi 0,05 mg/l.

W 2016 r. w ramach monitoringu badawczego przeprowadzono kontrolę występowania wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w wodach jeziora. Źródła emisji WWA to głównie: ogrzewanie gospodarstw domowych, ruch samochodowy, spalanie odpadów, a także palenie ognisk, tytoniu. Źródłem WWA mogą być także pożary lasów. Ogólnie każdy proces niepełnego spalania związków organicznych może stanowić źródło emisji WWA. Ponadto WWA wyemitowane do atmosfery są bardzo mobilne, migrują na duże dystanse i zlokalizowanie ich źródła pochodzenia jest trudne. Depozycja WWA z powietrza do wód powierzchniowych uzależniona jest od warunków atmosferycznych. Po ulewnych deszczach zawartość tych substancji może znacząco wzrastać.

Stan zanieczyszczenia WWA wód jeziora Trzesiecko kontrolowano z częstotliwością 12 razy w roku. Maksymalna dopuszczalna zawartość benzo(a)pirenu w wodach śródlądowych wynosi 0,27 µg/l, a stężenie średnioroczne powinno być niższe od 0,00017 µg/l. Wyniki badania stężeń benzo(a)pirenu w 2016 r. w trzech miesiącach (sierpień, wrzesień, listopad) nie wykazały przekroczeń granicy oznaczalności. Pozostałe wyniki mieściły się w przedziale 0,00053 – 0,00162 µg/l, a więc norma dla maksymalnego dopuszczalnego stężenia tej substancji została spełniona. Natomiast średnia wartość stężeń dla benzo(a)pirenu wyniosła 0,00094 µg/l, co oznacza znaczne przekroczenie cytowanej powyżej wartości granicznej. Dla pozostałych związków z grupy WWA wartości graniczne określające maksymalne dopuszczalne stężenia nie zostały przekroczone.

Z map zagrożenia powodziowego sporządzonych przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, dostępnych na internetowej stronie Hydroportalu KZGW ISOK wynika, iż teren objęty opracowaniem położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

6.8. Wody podziemne

Pod względem regionalizacji wód podziemnych, obszar opracowania zlokalizowany jest w dorzeczu Odry, regionie wodnym Warty, w granicach jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 26, oznaczonej kodem PLGW600026.

Zgodnie z mapą hydrogeologiczną Polski obszar opracowania zlokalizowany jest w obrębie jednostki o symbolu 4cQI. Główny użytkowy poziom wodonośny stanowi tutaj piętro czwartorzędowe, dobrze izolowane. Zasoby dyspozycyjne jednostkowe mają wartość poniżej 100 m³/24h*km². Wydajność potencjalna studni wierconej mieści się w przedziale od 30 do 50 m³/h. Wody podziemne są w klasie II b i wymagają uzdatnienia z uwagi na zbyt wysoką zawartość żelaza. Stopień zagrożenia określono jako bardzo niski.

Do wód podziemnych zaliczane są także wody gruntowe, które charakterem i głębokością występowania odzwierciedlają cechy konfiguracyjne terenu oraz budowę geologiczną jego podłoża. Są to płytkie wody podziemne, identyfikowane najczęściej z pierwszym (od powierzchni terenu) poziomem wodonośnym. Zgodnie z mapą hydrogeologiczną Polski na analizowanym obszarze pierwszy poziom wodonośny występuje na głębokości 1 – 2 m. W strefie zwierciadła dominują piaski drobnoziarniste, równorzędnie występują namuły, natomiast podrzędnie torfy. Zwierciadło ma charakter swobodny. Pierwszy poziom wodonośny nie jest głównym poziomem użytkowym na tym terenie.

Cały obszar miasta leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 „Zbiornik Szczecinek”. Poziom wodonośny jest izolowany od powierzchni terenu warstwą glin o zmiennej miąższości ok. 20-50 m. Zasilanie wód podziemnych GZWP nr 126 następuje przede wszystkim na drodze infiltracji opadów atmosferycznych w obrębie zbiornika. Stan jakościowy wód podziemnych na obszarze całego zbiornika zaklasyfikowano jako dobry. Dominują tu wody klasy II (wody dobrej jakości), wymagające jedynie prostego uzdatniania. Na podstawie wyników badań modelowych oraz przeprowadzonych obliczeń potencjalnego czasu migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu stwierdzono, że główny poziom GZWP nr 126 charakteryzuje się bardzo małą podatnością na

zanieczyszczenia. Ze względu na wysoką odporność terenu na zanieczyszczenia oraz zagospodarowanie terenu, dla GZWP nr 126 nie wyznaczono obszaru ochronnego.

Badania i ocena stanu chemicznego wód podziemnych wykonywane są w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, w obrębie jednolitych części wód podziemnych (JCWPd). Badania wód podziemnych w granicach JCWPd nr 26 wykonywane są w ramach monitoringu diagnostycznego w 5 punktach pomiarowych w miejscowości Spore, położonej w odległości ok. 10 km na północ od Szczecinka. W wyniku badań przeprowadzonych w 2012 r., 2016 r. oraz w 2019 r. wody podziemne zaliczono do II klasy – wody dobrej jakości (pod względem chemicznym oraz ilościowym), wymagające jedynie prostego uzdatniania ze względu na ponadnormatywne stężenia żelaza, manganu, sporadycznie o podwyższonej mętności i/lub barwie. Występowanie związków żelaza i manganu ma charakter naturalny i wynika z uwarunkowań przyrodniczych i geologicznych. W punktach badających wody wgłębne nie stwierdzono zanieczyszczenia wód azotanami (stężenia azotanów powyżej 50 mg NO₃/l) i zagrożenia takim zanieczyszczeniem (stężenia azotanów w przedziale 40-50 mg NO₃/l). Stężenie azotanów kształtowało się na niskim poziomie i odpowiadało I i II klasie jakości wód podziemnych. JCWPd nr 26 uznana została za niezagrażoną nieosiągnięciem celów środowiskowych.

6.9. Powietrze atmosferyczne

Monitoring zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego prowadzony jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim dokonywana jest ze względu na ochronę zdrowia oraz ochronę roślin dla każdej z 3 stref – Szczecinek leży w strefie zachodniopomorskiej (kod strefy PL3203).

W rocznej ocenie jakości powietrza za rok 2021 z uwzględnieniem kryteriów przyjętych ze względu na ochronę zdrowia ludzi, strefa zachodniopomorska uzyskała klasę C z powodu przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀. Podobnie jak w latach poprzednich, widoczna jest wyraźna sezonowość występowania tego zanieczyszczenia w powietrzu. Stężenia w okresach zimowych były kilkukrotnie wyższe niż w sezonie letnim. Jako główną przyczynę występowania przekroczeń wskazuje się niską emisję pochodzącą z indywidualnego ogrzewania budynków. Podkreślić należy, że w roku 2021 średnioroczne stężenia tego zanieczyszczenia uzyskały najniższe wartości na przestrzeni lat 2012-2021.

Tabela 1. Klasy strefy zachodniopomorskiej (kod strefy PL3203) dla poszczególnych zanieczyszczeń w latach 2017-2021 – kryteria dla ochrony zdrowia.

Rok oceny	Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń – ochrona zdrowia												
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)	PM 10	PM 2,5	Pb	As	Cd	Ni	BaP
2017	A	A	A	A	A	D2	A	A	A	A	A	A	C
2018	A	A	A	A	A	D2	C	A	A	A	A	A	C
2019	A	A	A	A	A	D2	A	A ¹	A	A	A	A	C
2020	A	A	A	A	A	D2	A	A1	A	A	A	A	C
2021	A	A	A	A	A	D2	A	A1	A	A	A	A	C

dc – poziom docelowy, dt – poziom celu długoterminowego,

¹⁾ dla pyłu PM_{2,5} – poziom dopuszczalny II faza, klasa A1 (obowiązująca od roku 2020).

Źródło: Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2020, Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim (raporty wojewódzkie za rok 2019, 2020 oraz 2021).

W 2021 r. przekroczony został również poziom celu długoterminowego ozonu, określony ze względu na ochronę zdrowia (klasa D2). Fakt ten powinien zostać uwzględniony w wojewódzkim programie ochrony środowiska poprzez zaplanowanie działań zmierzających do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń będących prekursorami ozonu – tlenków azotu, węglowodorów i lotnych związków organicznych.

W przypadku pozostałych zanieczyszczeń, których stężenia nie przekroczyły obowiązujących w 2021 r. kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia, tj.: dwutlenku siarki (SO₂), dwutlenku azotu (NO₂), pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5} (klasa A1 faza II), benzenu (C₆H₆), tlenku węgla (CO), ozonu (O₃) dla poziomu docelowego, metali ciężkich (As, Cd, Ni, Pb), strefa zachodniopomorska otrzymała klasę A.

Analizując wyniki pomiarów z ostatnich pięciu lat zauważyć można, iż nastąpiła poprawa jakości powietrza w zakresie kryterium ustalonego dla pyłu zawieszonego PM₁₀. W ostatnich trzech latach poddanych analizie utrzymuje się brak przekroczeń obowiązujących kryteriów dla pyłu PM₁₀, odnotowano jedynie przekroczenie poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu zawartego w pyłe zawieszonym PM₁₀ oraz ozonu. W przypadku ozonu przekroczenia występowały wyłącznie dla kryterium dodatkowego, tj. poziomu celu długoterminowego. Pozostałe zanieczyszczenia na przestrzeni rozpatrywanego okresu nie podlegały zmianom, a ich stężenia zawsze utrzymywały się na niskich poziomach dając klasę A. Przyczyną przekroczenia poziomu celu długoterminowego dla ozonu jest obserwowana w ostatnich latach większa liczba bardzo słonecznych, upalnych dni, które sprzyjają występowaniu wysokich stężeń ozonu. Obszary przekroczeń poziomu celu długoterminowego, wskazane na podstawie wyników pomiarów i metod szacowania w oparciu o wyniki obliczeń modelowych, w obrębie strefy zachodniopomorskiej objęły głównie część zachodnią i północną (szeroki pas wzdłuż wybrzeża Morza Bałtyckiego). Natomiast następstwem łagodnych warunków atmosferycznych w okresie jesienno-zimowym odnotowanych w ostatnich latach była mniejsza emisja zanieczyszczeń pyłowych z sektora komunalno-bytowego, która jest szczególnie odpowiedzialna za wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM₁₀.

Tabela 2. Klasy strefy zachodniopomorskiej (kod strefy PL3203) dla poszczególnych zanieczyszczeń w latach 2017-2021 – kryteria dla ochrony roślin.

Rok oceny	Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń – ochrona roślin			
	SO ₂	NO _x	O ₃ (dc)	O ₃ (dt)
2017	A	A	A	D1
2018	A	A	A	D2
2019	A	A	A	D2
2020	A	A	A	D2
2021	A	A	A	D2

dc – poziom docelowy, dt – poziom celu długoterminowego

Źródło: Stan środowiska w województwie zachodniopomorskim. Raport 2020, Roczna ocena jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim (raporty wojewódzkie za rok 2019, 2020 oraz 2021).

Monitoring jakości powietrza prowadzony jest również pod względem kryteriów dla ochrony roślin: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) oraz ozonu (O₃). W 2021 r. strefa zachodniopomorska otrzymała klasę A dotyczącą SO₂ ze względu na kryterium stężeń średniorocznych oraz kryterium stężeń uśrednionych dla pory zimowej oraz dotyczącą NO_x ze względu na kryterium stężeń średniorocznych. Nie został także przekroczony poziom docelowy dla ozonu. Odnotowano natomiast przekroczenie obowiązującego dla ozonu kryterium poziomu celu długoterminowego ze względu na

ochronę roślin (klasa D2). Obszar przekroczeń poziomu celu długoterminowego ozonu, wyznaczony w oparciu o metodę szacowania wykorzystującą wyniki modelowania matematycznego, objął swoim zasięgiem ponad 60% powierzchni całkowitej województwa zachodniopomorskiego, w tym część miasta Szczecinek.

Analizując wyniki pomiarów z ostatnich pięciu lat zauważyć można, że na obszarze strefy zachodniopomorskiej nie zostały przekroczone poziomy kryterialne dla ochrony roślin dotyczące dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i ozonu (O₃) – poziom docelowy, przekroczenia odnotowano natomiast w zakresie poziomu celu długoterminowego dla ozonu.

6.10. Klimat akustyczny

Hałas jest jednym z czynników obniżających jakość życia w miastach. Długotrwały hałas wpływa niekorzystnie nie tylko na komfort życia mieszkańców, lecz również na ich zdrowie. Głównymi źródłami hałasu kształtującymi klimat akustyczny miast są hałas komunikacyjny, hałas przemysłowy oraz tzw. hałas komunalny, generowany przez punkty gastronomiczne, obiekty handlowe czy imprezy masowe. Najbardziej powszechnym źródłem hałasu we współczesnych miastach jest komunikacja drogowa, emitująca natężenie dźwięku w granicach od 75 dB (samochód) do 95 dB (autobus). Samochody w złym stanie technicznym powodują hałas o kilka decybeli wyższy. Największy wpływ na powstawanie hałasu ma liczba pojazdów, szczególnie samochodów ciężkich, prędkość, z którą się poruszają oraz płynność ruchu. Ograniczenie natężenia ruchu o połowę może spowodować spadek hałasu o 3 dB, natomiast regulując płynność i prędkość ruchu możliwe jest zmniejszenie oddziaływania hałasu o 2 do 4 dB.

Na terenie objętym opracowaniem, jak i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie występują źródła hałasu przemysłowego. Obszar znajduje się wśród lasów, nad brzegiem jeziora, po przeciwnej stronie niż zabudowa miejska. Źródłami hałasu są w sezonie letnim statki kursujące pomiędzy Mysią Wyspą a miastem, sporadycznie łodzie motorowe oraz samochody. Na terenie tym organizowane są również koncerty, wydarzenia kulturalne i imprezy sportowe, generujące hałas sezonowo – głównie w letnie weekendy. W pozostałych porach roku Mysia Wyspa odwiedzana jest sporadycznie.

6.11. Pole elektromagnetyczne (PEM)

W środowisku występują dwa rodzaje źródeł promieniowania elektromagnetycznego: naturalne (pole geomagnetyczne Ziemi, promieniowanie kosmiczne, pierwiastki promieniotwórcze) oraz sztuczne (wprowadzone do środowiska przez człowieka). Przepisy prawa odnoszą się do sztucznych źródeł pól elektromagnetycznych takich jak: obiekty elektroenergetyczne do wytwarzania i przesyłu energii elektrycznej (elektrownie, elektrociepłownie, stacje transformatorowe, napowietrzne linie elektroenergetyczne), instalacje i urządzenia radiokomunikacyjne (stacje bazowe telefonii komórkowej, radiowe i telewizyjne stacje nadawcze, stacje radiolokacyjne i radionawigacyjne).

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w bazie danych SI2PEM, prowadzonej przez Ministra Cyfryzacji (<https://si2pem.gov.pl/>), w granicach objętych analizowanym projektem planu miejscowego oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie ma stacji bazowych telefonii komórkowej lub nadajników DVB-T. W granicach projektowanego planu miejscowego nie wykonano pomiaru poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Zgodnie z art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informacje o terenach, na których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, z wyszczególnieniem przekroczeń dotyczących: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową oraz miejsc dostępnych dla

ludności. Na terenie miasta Szczecinek w 2020 roku nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

6.12. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W przypadku odstąpienia od wprowadzenia projektowanego planu miejscowego realizowane będą ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku, przyjętego uchwałą Nr XXIII/188/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 1025). Obowiązywać będzie przeznaczenie terenów elementarnych, oznaczonych w dotychczasowym planie miejscowym jako:

- teren zabudowy usługowej, sportu i rekreacji – UT/US,
- tereny zieleni otwartej – 1ZO, 2ZO,
- teren infrastruktury technicznej – elektroenergetyki – E,
- teren infrastruktury technicznej – kanalizacji – K,
- teren drogi publicznej – KD-D.

Analizowany teren użytkowany jest rekreacyjnie od wielu lat – Mysia Wyspa już przed II wojną światową była popularnym miejscem wypoczynku i rozrywki mieszkańców Szczecinka. Obecnie znajduje się tam strzeżone kąpielisko wraz z towarzyszącą infrastrukturą, taką jak: punkt gastronomiczny, drewniane wiaty, stoły piknikowe, miejsce na ognisko, plac zabaw, boisko do siatkówki plażowej, strefa gier plenerowych, zaplecze sanitarne, parking oraz bezobsługowy punkt Szczecineckiej Wypożyczalni Rowerów, doprowadzona została woda i kanalizacja sanitarna oraz energia elektryczna. Realizacja przeznaczenia terenu UT/US zgodnego z obowiązującym planem miejscowym w przypadku wybudowania budynków (dwóch o funkcji gastronomicznej lub gastronomiczno-hotelowej i jednego socjalnego dla potrzeb funkcji sportowo-rekreacyjnych) oraz budowli związanych z funkcjonowaniem kolejki linowej spowodować może trwałe zniszczenie szaty roślinnej, w tym wycinkę drzew. W celu ochrony zieleni wysokiej, plan miejscowy dopuścił wycinkę drzew wyłącznie w miejscach lokalizacji budynków i budowli oraz nakazał rekompensatę w postaci nowych nasadzeń.

7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu

7.1. Problemy z dotrzymaniem standardów jakości powietrza atmosferycznego

Na terenie miasta Szczecinek monitoring zanieczyszczeń powietrza prowadzony jest w dwóch stacjach pomiarowych – przy ul. 1 Maja oraz przy ul. Przemysłowej. Pomiary dokonywane są w następującym zakresie: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, benzen, pył zawieszony PM_{2,5}; pył zawieszony PM₁₀ oraz zawartość w nim metali ciężkich (arsenu, kadmu, niklu, ołowiu) i benzo(a)pirenu.

Poza obowiązkowym programem pomiarowym obejmującym substancje, dla których ustalone zostały poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i poziomy celu długoterminowego, na stanowisku przy ul. Przemysłowej prowadzone są pomiary formaldehydu. Badania te mają charakter lokalny, a ich celem jest określenie emisji tego zanieczyszczenia do powietrza z instalacji przemysłowych zlokalizowanych w pobliżu stacji. Dla formaldehydu nie ma określonych poziomów dopuszczalnych, dlatego analiza dokonywana jest z uwzględnieniem kryterium, które stanowi wartość odniesienia podana w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 16 poz. 87). Ustalone w rozporządzeniu wartości poziomów odniesienia służą do celów projektowych, przy określaniu wpływu istniejącej lub projektowanej inwestycji na środowisko, na potrzeby wydania przez właściwy organ ochrony środowiska decyzji o dopuszczalnej emisji, nie są natomiast standardami jakości powietrza. Pomiary wykonywane

są z częstotliwością jeden raz w tygodniu, w różnych dniach tygodnia (52 razy w roku). W latach 2015-2018 wartość odniesienia dla stężenia średniorocznego wynosząca 4 µg/m³ została przekroczona raz – w 2017 r. stężenie średnioroczne wyniosło 7 µg/m³. W pozostałych latach kształtowało się na poziomie 3-4 µg/m³.

Rejestrowane w latach 2017-2021 stężenia metali ciężkich w pyłe zawieszonym PM10: ołowiu (Pb), arsenu (As), kadmu (Cd) i niklu (Ni) były bardzo niskie i nie przekroczyły określonych dla tych zanieczyszczeń wartości kryterialnych – poziomu dopuszczalnego ołowiu oraz poziomów docelowych stężeń arsenu, kadmu i niklu. Ze względu na niskie zawartości tych zanieczyszczeń w powietrzu, nie stanowią one zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Tabela 3. Wyniki pomiarów stężeń Pb, As, Cd i Ni na stanowisku pomiarowym przy ul. 1 Maja w Szczecinku w latach 2017-2021.

Rok	Stężenie średnioroczne			
	Pb [µg/m ³]	As [ng/m ³]	Cd [ng/m ³]	Ni [ng/m ³]
2017	0,008	0,85	0,20	1,09
2018	0,006	0,71	0,18	0,87
2019	0,004	0,6	0,1	1,6
2020	0,0	0,6	0,1	1,2
2021	0,003	0,6	0,1	1,0
poziom dopuszczalny	0,5			
poziom docelowy		6	5	20

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Monitoringu Środowiska.

Pomiary zanieczyszczeń monitorowanych na terenie miasta Szczecinek nie wykazały przekroczeń poziomu dopuszczalnego stężeń średniorocznych w ostatnich pięciu latach również dla dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, pyłu zawieszonego PM2,5 i tlenku węgla (mierzony od 2020 r.).

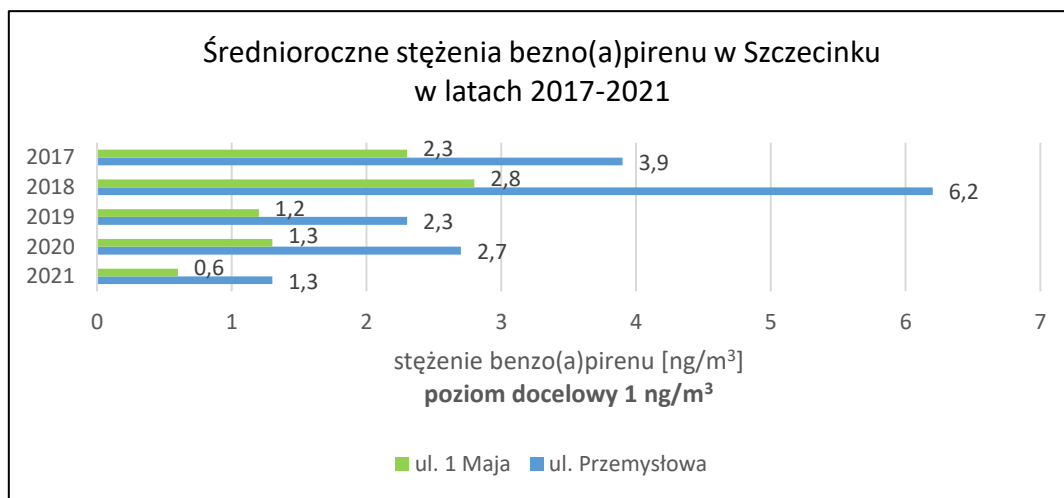
W przypadku pyłu zawieszonego PM10 poziom dopuszczalny określony dla stężenia średniorocznego nie był przekraczany, w 2018 r. odnotowano natomiast przekroczenie poziomu dopuszczalnego dla stężeń 24-godzinnych na stanowisku pomiarowym przy ul. Przemysłowej – 45 dni z przekroczeniami, przy dozwolonej liczbie dni wynoszącej 35.

Tabela 4. Wyniki pomiarów stężeń NO₂, SO₂, PM2,5, PM10 w Szczecinku w latach 2017-2021.

Rok	Stężenie średnioroczne				
	NO ₂ [µg/m ³]	SO ₂ [µg/m ³]	PM2,5 [µg/m ³]	PM10 [µg/m ³]	
				ul. 1 Maja	ul. Przemysłowa
2017	11,7	2,1	15,5	23	25
2018	14,0	2,7	16,2	27	28
2019	13,1	2,4	12,8	22	23
2020	11,1	1,8	9,8	19	20
2021	13,2	2,6	13,3	20	21
poziom dopuszczalny	40,0	20,0	25,0 (I fazy) 20,0 (II fazy)	40	

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Monitoringu Środowiska.

Problem z dotrzymaniem standardów jakości powietrza od wielu lat dotyczy poziomu docelowego dla średniorocznego stężenia benzo(a)pirenu, wynoszącego 1 ng/m³, który przekraczany jest kilkukrotnie. Obszarami przekroczeń są głównie większe miasta województwa, o dużych skupiskach ludności, w których istotny wpływ na jakość powietrza ma emisja powierzchniowa związana z indywidualnym ogrzewaniem mieszkań, zauważalna jest bowiem sezonowość występowania przekroczeń – najwyższe wartości stężeń dobowych zarejestrowano w okresach grzewczych.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Monitoringu Środowiska.

Analiza wyników badań monitoringowych jakości powietrza pod kątem ochrony zdrowia prowadzonych dla całej strefy zachodniopomorskiej wskazuje, że w minionych latach w tej strefie dochodziło do przekroczenia kryteriów dotyczących pyłu zawieszonego PM₁₀, zawartego w nim benzo(a)pirenu oraz ozonu (w zakresie poziomu celu długoterminowego). W związku ze stwierdzeniem w ramach rocznej oceny jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim za rok 2018 przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu, opracowany został *Program ochrony powietrza wraz z planem działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej* (uchwała nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r., Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3126), będący kontynuacją działań zawartych w programach ochrony powietrza realizowanych w latach poprzednich. Celem opracowania programu jest wskazanie przyczyn wystąpienia przekroczeń poziomów dopuszczalnych i docelowych dla pyłu zawieszonego PM₁₀ oraz benzo(a)pirenu, a następnie wskazanie działań naprawczych, które pomogą poprawić jakość powietrza.

Zdecydowana większość sytuacji wystąpienia wysokich stężeń zarówno pyłu zawieszonego PM₁₀, jak i benzo(a)pirenu miała miejsce w okresie zimowym, wobec czego sformułowano wniosek, że za podwyższone wartości stężeń odpowiedzialna jest przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym. W miejscach, gdzie przeważa zabudowa jednorodzinna i funkcjonują systemy indywidualnego ogrzewania budynków dochodzi do kumulacji zanieczyszczeń. Jest to efekt wzmożonej emisji ze spalania paliw stałych (często słabej jakości) w paleniskach domowych. W okresie zimowym częstym zjawiskiem są ponadto szczególnie niekorzystne scenariusze meteorologiczne, które mogą wpływać na powstawanie i utrzymywanie się warunków utrudniających dyspersję zanieczyszczeń. Najmniej korzystne warunki wiążą się z niską temperaturą powietrza, która skutkuje wzmożoną emisją z systemów grzewczych, niską prędkością wiatru, uniemożliwiającą dyspersję zanieczyszczeń oraz niskim położeniem warstwy mieszania i stanem stałym równowagi atmosfery, co oznacza stagnację lub niewielki ruch mas powietrza. Ponadto

dość wysokie stężenia pyłu również w okresie ciepłym mogą wskazywać na rosnący udział komunikacji w stężeniach pyłu zawieszonego PM10.

Mając na uwadze konieczność poprawy jakości powietrza, Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego uchwałą Nr XXXV/540/18 z dnia 26 września 2018 r. przyjął tzw. uchwałę antysmogową, wprowadzającą na obszarze województwa zachodniopomorskiego ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Na terenie województwa od 1 maja 2019 r. zakazane jest stosowanie wymienionych w uchwale paliw stałych najniższej jakości, jak np. paliwa niesortowane, muły i flotokoncentraty węglowe. Określono też terminy wymiany kotłów, rozpoczynając od urządzeń niespełniających żadnych standardów emisyjnych (kotły bezklasowe). Uchwała zakłada, że do roku 2028 wszystkie instalacje muszą spełniać standard 5 klasy, a do roku 2024 zostaną usunięte kotły niespełniające żadnych standardów. Ponadto docelowo na terenie województwa zachodniopomorskiego dozwolone będzie eksploatowanie ogrzewaczy pomieszczeń (kominki, kozy, piece kaflowe itp.) spełniających minimalne poziomy sezonowej efektywności energetycznej i normy emisji zanieczyszczeń dla sezonowego ogrzewania pomieszczeń określone w ust. 1 i 2 załącznika II do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe. Wymiana lub dostosowanie ogrzewaczy niespełniających powyższych wymogów musi nastąpić do 1 stycznia 2028 r.

7.2. Problemy z dotrzymaniem standardów jakości wód powierzchniowych

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego wody powierzchniowe stanowią niewielkie fragmenty jeziora Trzesiecko, które otacza go z trzech stron. Jezioro Trzesiecko jest obecnie odbiornikiem ścieków deszczowych z miasta, leżącego wzdłuż jego wschodniego brzegu. Jest także intensywnie użytkowane rekreacyjnie.

W 2018 r. w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzono badania jeziora, oznaczonego jako JCWP o kodzie LW10533 i zaliczanego do silnie zmienionych części wód (SZCW). Na podstawie otrzymanych wyników jezioro zaliczono do IV klasy, czyli o słabym potencjale ekologicznym, badania stanu chemicznego wód jeziora nie były prowadzone, a stan ogólny jeziora Trzesiecko oceniono jako zły. Ponadto w ramach monitoringu badawczego kontrolowano występowanie w wodach jeziora Trzesiecko aldehydu mrówkowego oraz wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA). W ostatnio wykonanych badaniach (lata 2016-2018) nie stwierdzono przekroczeń wartości granicznej stężenia aldehydu mrówkowego, która dla średniej wartości stężeń wynosi 0,05 mg/l. W 2016 r. przeprowadzono kontrolę występowania wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych (WWA) w wodach jeziora. Norma dla maksymalnego dopuszczalnego stężenia tej substancji została spełniona, natomiast średnia wartość stężeń dla benzo(a)pirenu wyniosła 0,00094 µg/l, co oznacza znaczne przekroczenie wartości granicznej. Dla pozostałych związków z grupy WWA wartości graniczne określające maksymalne dopuszczalne stężenia nie zostały przekroczone.

7.3. Problemy ochrony środowiska dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Teren objęty analizowanym projektem planu miejscowego zlokalizowany jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, gdzie obowiązują zakazy określone w uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091), m.in.:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych.

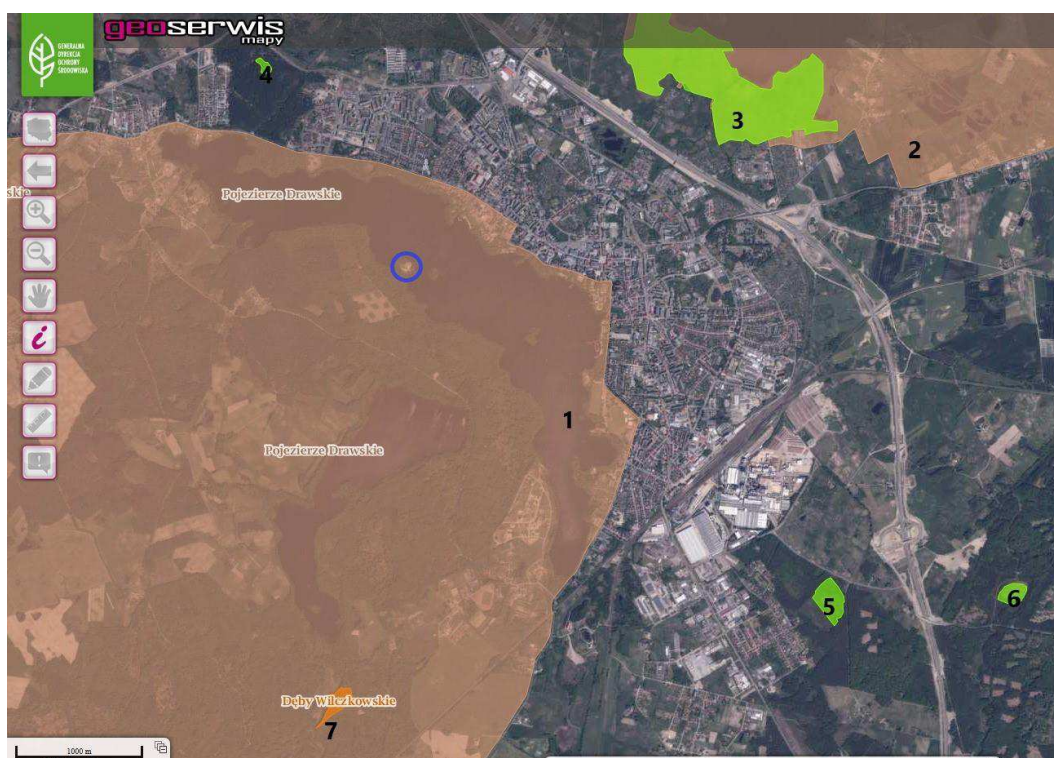
Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów zawarte w ww. uchwale nakazują m.in. zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz sprzyjanie ograniczaniu ich sukcesji, a także zachowanie i ochronę zbiorników wodnych wraz z pasem roślinności okalającej, ograniczanie zabudowy na skarpach wysoczyznowych oraz zapewnienie swobodnej migracji fauny w ciekach wodnych.

Analizowany projekt planu miejscowego, korzystając z możliwości przewidzianej w § 4 ww. uchwały, dopuszcza lokalizowanie nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej jeziora. Zawiera również zakaz prowadzenia lub lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz realizacji zagospodarowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem. Zauważyć należy, że zgodnie z § 2 ust. 2 ww. uchwały, w odniesieniu do zakazów zacytowanych na wstępie obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ust. 2-3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.), a więc zgodnie z art. 24 ust. 3 zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie dotyczy realizacji przedsięwzięć, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Obszar analizowanego planu miejscowego otoczony jest z trzech stron wodami jeziora Trzesiecko (niewielkie tereny wód powierzchniowych śródlądowych oznaczone symbolami od 1WS do 4WS znajdują się w jego granicach), które stanowi chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150 – starorzeczca i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Jezioro Trzesiecko należy do podtypu 3150-1 jeziora eutroficzne – stałe zbiorniki wodne o powierzchni powyżej 1 ha i głębokości maksymalnej ponad 2 m. Są to jeziora, których wody charakteryzują się znaczną zawartością związków pokarmowych, wysokim tempem produkcji pierwotnej, czego efektem jest znaczna zawartość materii organicznej w wodzie i osadach dennych. Okresowo pojawiają się zakwity wody wywołane przez glony planktonowe.

Naturalne jeziora eutroficzne są najczęściej spotykanym typem zbiorników wodnych w Polsce, większość z nich jest w mniejszym lub większym stopniu użytkowana (rybactwo, wędkarstwo, turystyka, rekreacja). Najważniejsze zagrożenia dla siedliska przyrodniczego 3150 obejmują działania antropogeniczne sprzyjające nasileniu eutrofizacji, w tym zanieczyszczenia punktowe i wprowadzane wodami zanieczyszczonych rzek oraz zanieczyszczenia rozproszone wprowadzane wraz ze spływem powierzchniowym i podziemnym. Dodatkowe zagrożenie to wędkarstwo, które może przyspieszyć proces eutrofizacji głównie przez zanęcanie oraz mechaniczne niszczenie roślinności wodnej (wydeptywanie, wyrywanie itp.). Znaczące zagrożenie dla stanu siedliska stanowi także presja związana z rekreacyjnym wykorzystaniem wód, tj. sporty wodne i inne formy rekreacji.

Siedlisko przyrodnicze 3150 poddawane jest presji zarówno bezpośredniej (degradacja ekosystemów wodnych, niszczenie i wydeptywanie roślinności itp.), jak i pośredniej związanej z przekształceniami krajobrazu w otoczeniu zbiorników. Z tego względu działania ochronne powinny być prowadzone bezpośrednio w obrębie tego siedliska przyrodniczego, jak również w jego zlewni. Silna antropopresja prowadzi do gwałtownych zmian w strukturze roślinności: wypierania gatunków preferujących wody czyste i masowych pojawów gatunków znoszących zanieczyszczenie wód (np. rogatka sztywnego). Dopływ dużych ilości pierwiastków biogennych: azotu i fosforu prowadzi do masowych zakwitów fitoplanktonu. Zakwity te zmniejszają przezroczystość wody i eliminują roślinność zanurzoną.

Ryc. 2. Lokalizacja obszaru opracowania w stosunku do terenów cennych przyrodniczo:

○ – obszar opracowania; formy ochrony przyrody: 1 – OCHK Pojezierze Drawskie, 2 – OCHK Jeziora Szczecineckie, 3 – UE Szuwary nad jeziorem Wielimie, 4 – UE Torfowisko w Lasku Zachodnim, 5 – UE Torfowisko Raciborki, 6 – UE Torfowisko Wybudowanie, 7 – Rezerwat Dęby Wilczkowskie.

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Poza wymienionym powyżej obszarem chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, w granicach analizowanego terenu nie występują obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliżej położony jest użytek ekologiczny „Torfowisko

w Lasku Zachodnim” – ok. 1,8 km w kierunku północno-zachodnim. Kolejny obszar chronionego krajobrazu – „Jeziora Szczecineckie” oraz zlokalizowany w jego granicach użytek ekologiczny „Szuwary nad jeziorem Wielimie” – położone są w odległości ok. 2,3 km w kierunku północno-wschodnim od granic obszaru opracowania. W kierunku południowym w odległości ok. 3,4 km zlokalizowany jest rezerwat „Dęby Wilczkowskie”. Użytek ekologiczny „Torfowisko Raciborki” oraz użytek ekologiczny „Torfowisko Wybudowanie” położone są w odległości odpowiednio: ok. 4,1 km i ok. 5,4 km w kierunku południowo-wschodnim.

Najbliżej położone obszary Natura 2000 to specjalne obszary ochrony siedlisk: Dorzecze Parsęty (PLH320007) w odległości 5,6 km, Jeziora Szczecineckie (PLH320009) w odległości 8,2 km oraz Bagno i Jezioro Ciemino (PLH320036) w odległości 8,4 km.

Przed wprowadzeniem ochrony przyrody w formie obszarów Natura 2000, w latach 90-tych ubiegłego wieku opracowana została przez zespół autorów pod kierownictwem dr Anny Liro koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA – wielkoprzestrzenny system obszarów węzłowych najlepiej zachowanych pod względem przyrodniczym i reprezentatywnych dla różnych regionów przyrodniczych kraju, wzajemnie ze sobą powiązanych korytarzami ekologicznymi, które zapewniają ciągłość więzi przyrodniczych w obrębie tego systemu. Koncepcja ta odgrywała istotną rolę we współpracy międzynarodowej, wiążąc się ściśle z konwencją o różnorodności biologicznej i paneuropejską strategią ochrony różnorodności biologicznej i krajobrazowej. Choć sieć ECONET-POLSKA nie posiada umocowania prawnego, jest pewną wytyczną polityki przestrzennej. Zgodnie z tą koncepcją, okolice miasta Szczecinek stanowią skraj obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Kaszubskie (9M). Wśród biocentrów tego obszaru, leżących w bezpośrednim sąsiedztwie miasta, wymienia się: rezerwat „Dęby Wilczkowskie” oraz jezioro Wielimie (na południowym brzegu zlokalizowany jest użytek ekologiczny) i ich okolice. W bezpośrednim sąsiedztwie miasta położony jest również obszar węzłowy o znaczeniu krajowym – obszar Gwdy (5K). Oba ww. obszary połączone są z obszarem węzłowym o znaczeniu międzynarodowym – Pojezierze Drawskie (6M) za pośrednictwem korytarza ekologicznego Pojezierza Szczecineckiego (5m) o znaczeniu międzynarodowym. Szczecinek leży na trasie tego korytarza, stanowiąc barierę ekologiczną, na którą składają się zabudowa, linie kolejowe i drogi.

8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Cele ochrony środowiska formułowane na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowane są w Polsce już w trakcie egzekwowania odpowiednich aktów prawnych, które stanowią bezpośrednie wdrożenie dyrektyw unijnych lub opracowane zostały zgodnie z zaleceniami lub postanowieniami międzynarodowych konwencji. Zapisy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały przeanalizowane pod kątem zgodności z celami ochrony środowiska zawartymi w następujących dokumentach:

- *Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej*, przyjęta uchwałą Nr 67 Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2019 r. (M.P. poz. 794),
- *Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030*, przyjęty uchwałą Nr XXIX/339/21 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 października 2021 r.,
- *Program ochrony środowiska dla powiatu szczecineckiego na lata 2018-2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022-2025*, przyjęty uchwałą Nr LI/388/2018 Rady Powiatu w Szczecinku z dnia 29 czerwca 2018 r.,

- *Program ochrony powietrza oraz plan działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, przyjęty uchwałą Nr XVI/206/20 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 4 czerwca 2020 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 3126).

Poprzez uwzględnienie powyższych dokumentów, ustalenia analizowanego projektu planu miejscowego realizują cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym. Najistotniejsze z punktu widzenia projektowanego planu miejscowego cele ochrony środowiska określone w wymienionych dokumentach zestawiono poniżej. Pozostałe cele i problemy zawarte w niniejszych dokumentach nie dotyczą bezpośrednio obszaru opracowania lub ich problematyka nie jest regulowana zapisami planu miejscowego.

Na szczeblu krajowym podstawowym dokumentem w zakresie ochrony środowiska jest *Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej*. Rolą PEP2030 jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Jako jej główny cel wskazano rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców. Cele środowiskowe, dodatkowo wspierane przez dwa cele horyzontalne, określone w tym dokumencie to:

- Cel szczegółowy I: Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego;
- Cel szczegółowy II: Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska;
- Cel szczegółowy III: Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych;
- cele horyzontalne: (1) Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa; (2) Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska.

W analizowanym projekcie planu miejscowego zostały uwzględnione cele wymienione w powyższym dokumencie, w szczególności poprzez:

- w zakresie zrównoważonego gospodarowania wodami, w tym zapewnienia dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód – zapisy ustalające zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzenie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej, odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych systemem kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo,
- w zakresie likwidacji źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania – zapisy ustalające zaopatrzenie w ciepło ze źródeł indywidualnych w technologiach minimalizujących emisje gazów i pyłów, opartych o paliwa lub inne źródła energii, w tym odnawialne,
- w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatu – zapisy dopuszczające zaopatrzenie w energię elektryczną ze źródeł indywidualnych – paneli fotowoltaicznych.

Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030 uszczegóławia cele zawarte w *Polityce ekologicznej państwa 2030*. W analizowanym projekcie planu miejscowego cele ochrony środowiska sformułowane w powyższym dokumencie uwzględniono w następujący sposób:

- Cel: OKJP I. Ochrona powietrza.
 - Zadanie: OKJP 1.5. Likwidacja lub wymiana źródeł ciepła niespełniających wymagań uchwały określającej ograniczenia i zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw w budynkach mieszkalnych, publicznych i usługowych.

Powyższy cel realizowany jest poprzez nakaz stosowania w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym między innymi benzo(a)pirenu i pyłu PM10.

- Cel: OKJP II. Ochrona klimatu.
 - Zadanie: OKJP 2.1. Zwiększenie udziału produkcji energii elektrycznej z OZE.
 - Zadanie: OKJP 2.2. Promocja koncepcji prosumenckiej oraz transformacji wytwarzania i dostarczania ciepła sieciowego i ogrzewania indywidualnego w kierunku rozwiązań bezemisyjnych lub niskoemisyjnych.

Powyższy cel realizowany jest poprzez dopuszczenie zaopatrzenia w energię elektryczną ze źródeł indywidualnych – paneli fotowoltaicznych. Nakazano również stosowanie w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym m.in. benzo(a)pirenu i pyłu PM10.

- Cel: GW I. Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Powyższy cel realizowany jest poprzez zapisy nakazujące odprowadzanie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej, odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych systemem kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo.

- Cel: GWS I. Zrównoważone gospodarowanie wodą i racjonalna gospodarka wodno-ściekowa.
 - Zadanie: GWS 1.3. Rozbudowa i modernizacja sieci kanalizacyjnej, w tym rozbudowa sieci kanalizacji deszczowej.
 - Zadanie: GWS 1.4. Rozbudowa i modernizacja sieci wodociągowej.

Powyższy cel realizowany jest poprzez zapisy ustalające zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzenie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej.

Program ochrony środowiska dla powiatu szczecineckiego na lata 2018-2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022-2025. Cele ochrony środowiska określone w powyższym dokumencie istotne dla obszaru opracowania uwzględniono w analizowanym projekcie planu miejscowego w następujący sposób:

- Cel: OKJP.I. Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.
 - Zadanie: OKJP.1.5. Promowanie rozwiązań przyczyniających się do redukcji emisji zanieczyszczeń.
 - Zadanie: OKJP.2.10. Poprawa efektywności energetycznej poprzez wykorzystanie OZE.

Powyższy cel realizowany jest poprzez nakaz stosowania w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym m.in. benzo(a)pirenu i pyłu PM10. Dopuszczono także możliwość zaopatrzenia w energię elektryczną ze źródeł indywidualnych (paneli fotowoltaicznych).

- Cel: GW.I. Osiągnięcie dobrego stanu jednolitych części wód powierzchniowych, podziemnych, przejściowych i przybrzeżnych.
 - Zadanie: GW.1.7. Stosowanie technologii i urządzeń ograniczających możliwość przedostawania się nieczystości do gruntu i wód.

Powyższy cel realizowany jest przez zapisy nakazujące odprowadzanie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej, odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych systemem kanalizacji deszczowej lub powierzchniowo.

Program ochrony powietrza dla strefy zachodniopomorskiej został opracowany w związku z odnotowaniem w 2018 r. przekroczenia na terenie tej strefy standardów jakości powietrza w zakresie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Celem opracowania programu ochrony powietrza jest wskazanie przyczyn wystąpienia przekroczeń, a następnie wskazanie działań naprawczych, które pomogą poprawić jakość powietrza. Jednym ze wskazanych działań (kod PL3203_ZSO) jest ograniczenie emisji z instalacji o małej mocy do 1 MW, w których następuje spalanie paliw. Działanie powinno być realizowane zgodnie z uchwałą Nr XXX/540/18 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 26 września 2018 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa zachodniopomorskiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (tzw. uchwała antysmogowa). Uchwała wskazuje jakie instalacje powinny zostać objęte ograniczeniami oraz zakazami w zakresie eksploatacji. Działania zmierzające do obniżenia emisji z indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi, będą obejmować przede wszystkim:

- zastąpienie niskosprawnych urządzeń grzewczych podłączeniem do sieci ciepłowniczej lub urządzeniami opalonymi gazem;
- prowadzenie działań zmierzających do wymiany niskosprawnych kotłów na paliwa stałe na kotły zasilane olejem opałowym, ogrzewanie elektryczne, OZE (głównie pompy ciepła), nowoczesne kotły węglowe zasilane automatycznie, spełniające wymagania min. klasy 5 wg normy PN-EN 303-5:2012;
- stosowanie w nowo powstałych budynkach następujących źródeł ogrzewania: OZE (pompy ciepła), podłączenie do sieci ciepłowniczej lub sieci gazowej, urządzenia opalane olejem, ogrzewanie elektryczne lub montaż nowych kotłów węglowych zasilanych automatycznie, spełniających wymagania min. klasy 5 pod względem granicznych wartości sprawności cieplnej i emisji.

Powyższy cel realizowany jest w analizowanym projekcie planu miejscowego poprzez nakaz stosowania w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym m.in. benzo(a)pirenu i pyłu PM10.

9. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko oraz rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu

Realizacja ustaleń zawartych w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projektowanym dokumencie. W niniejszym rozdziale przeanalizowano oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne jakie mogą wystąpić w związku z realizacją zapisów analizowanego projektu planu miejscowego. Oceniono przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony najbliższych obszarów Natura 2000 oraz ich integralność, a także na środowisko – w szczególności na: rośliny, zwierzęta, różnorodność biologiczną, ludzi, wodę, powietrze, klimat, powierzchnię ziemi, krajobraz, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. Przedstawiono także rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Obszar objęty analizowanym projektem planu miejscowego jest w dużym stopniu zagospodarowany, jego sposób przeznaczenia określony został już w obowiązującym planie miejscowym i będzie kontynuowany. Jest to teren tradycyjnie wykorzystywany jako atrakcyjne miejsce wypoczynku i rozrywki mieszkańców Szczecinka. Znajduje się tam strzeżone kąpielisko wraz z towarzyszącą infrastrukturą, taką jak: punkt gastronomiczny, drewniane wiaty, stoły piknikowe, miejsce na ognisko, plac zabaw, boisko do siatkówki plażowej, strefa gier plenerowych, zaplecze sanitarne, parking oraz bezobsługowy punkt Szczecineckiej Wypożyczalni Rowerów. Celem sporządzenia nowego planu miejscowego jest wzbogacenie oferty turystycznej o niewielki plac dla samochodów kempingowych, wyposażony w niezbędną infrastrukturę techniczną. Ponadto dodatkowym celem nowego planu miejscowego jest weryfikacja ustaleń planistycznych w kontekście wznowienia granic działki ewidencyjnej nr 53/1 obręb 0028 z działką nr 1/39 obręb 0011, w związku z ustaleniem nowej linii brzegowej jeziora Trzesiecko. W konsekwencji w granicach planu miejscowego „Mysia Wyspa” znalazł się teren lasu oznaczony symbolem L, wyodrębniono tereny wód powierzchniowych śródlądowych oznaczone symbolami od 1WS do 4WS, poszerzono granice terenu zieleni naturalnej oznaczonego obecnie symbolem 1ZN (dotychczas 1ZO), natomiast tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyki (E) oraz kanalizacji (K) włączone zostały do terenu komunikacji drogowej wewnętrznej lub parkingów oznaczonego obecnie symbolem KR/KOP. Na rysunku planu niewielkie modyfikacji uległy nieprzekraczalne linie zabudowy oraz wyznaczono część terenu UT/US, na której dopuszcza się lokalizację pól kempingowych, karawaningowych lub namiotowych.

9.1. Oddziaływanie na rośliny i zwierzęta oraz różnorodność biologiczną

Obszar objęty analizowanym projektem planu miejscowego cechują zróżnicowane walory przyrodnicze. Za najcenniejsze fragmenty należy uznać tereny zieleni naturalnej (oznaczone symbolami 1ZN i 2ZN), zlokalizowane w jego południowej części. Ze względu na ich podmokły charakter nie są penetrowane przez ludzi, stanowiąc lokalną ostoję zwierząt. Są to tereny o największej różnorodności biologicznej na analizowanym obszarze. Projekt planu miejscowego kontynuuje przeznaczenie tych terenów na zieleń nieurządzoną o charakterze naturalnym, bez prawa zabudowy. Jedyne zmiany wprowadza na terenie oznaczonym symbolem UT/US przeznaczonym na usługi turystyki lub usługi sportu i rekreacji. W jego granicach wyznaczono obszar, gdzie mogą być lokalizowane pola kempingowe, karawaningowe i namiotowe. Ich realizacja może wiązać się z wycinką drzew, której skala zależeć będzie od rozwiązań przyjętych w projekcie budowlanym. Wpłyne to na różnorodność biologiczną terenu, również poprzez uszczuplenie potencjalnych miejsc gniazdowania i żerowania ptaków. Realizacja tego sposobu zagospodarowania spowoduje, że turyści przebywać będą na nim również w nocy, choć tylko w cieplejszych miesiącach roku. Już teraz stopień przekształcenia obszaru Mysiej Wyspy i intensywność wykorzystania go na cele rekreacyjne jest wysoka i teren ten ma ograniczone walory faunistyczne, oddziaływanie to nie spowoduje więc znaczących negatywnych zmian w tym zakresie.

W granicach analizowanego planu miejscowego znajdują się cztery niewielkie obszary wód powierzchniowych śródlądowych (oznaczone symbolami od 1WS do 4WS), stanowiące fragmenty jeziora Trzesiecko, które w waloryzacjach przyrodniczych wykonanych dla obszaru miasta Szczecinek (w roku 2002 i 2020) oraz dla województwa zachodniopomorskiego (w 2010 r.) wskazano jako chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Na podstawie badań monitoringowych ustalono, że najważniejszymi zagrożeniami dla tego siedliska są działania antropogeniczne sprzyjające nasileniu eutrofizacji, w tym zanieczyszczenia punktowe i wprowadzane wodami zanieczyszczonych rzek oraz zanieczyszczenia rozproszone wprowadzane wraz ze spływem powierzchniowym i podziemnym. Dodatkowe zagrożenie to wędkarstwo, które może przyspieszyć proces eutrofizacji głównie przez

zanęcanie oraz mechaniczne niszczenie roślinności wodnej (wydeptywanie, wrywanie itp.). Istotne zagrożenie dla stanu siedliska stanowią także presje związane z rekreacyjnym wykorzystaniem wód, tj. sporty wodne i inne formy rekreacji. Realizacja zapisów wprowadzanych w analizowanym projekcie planu miejscowego nie spowoduje nasilenia eutrofizacji, gdyż planowane pola kempingowe, karawaningowe i namiotowe wyposażone zostaną w infrastrukturę sanitarną (teren ten podłączony jest do wodociągów oraz kanalizacji sanitarnej) oraz pojemniki do gromadzenia odpadów. Nie wprowadzi też innych zmian w dotychczasowym wykorzystaniu tego terenu na cele wypoczynkowe, w tym rekreacyjne wykorzystanie wód.

Zaznaczyć również należy, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 2 ww. uchwały Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091), na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego obowiązuje zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Stałe pola kempingowe lub karawaningowe lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, w tym obszarach chronionego krajobrazu zaliczone zostały do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 53 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, Dz.U. poz. 1839 z późn.zm.). W odniesieniu do tego zakazu, § 2 ust. 2 ww. uchwały dopuszcza odstępstwa wskazane w art. 24 ust. 2-3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.), a więc zgodnie z art. 24 ust. 3 zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie dotyczy realizacji przedsięwzięć, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Reasumując powyższe stwierdza się, iż realizacja założeń analizowanego projektu planu miejscowego nie wpłynie znacząco negatywnie na rośliny i zwierzęta oraz różnorodność biologiczną obszaru objętego granicami przedmiotowego dokumentu planistycznego, jak również na chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150. Oddziaływanie zamknie się w granicach planu miejscowego, ograniczenie bioróżnorodności nastąpi na niewielką skalę.

9.2. Oddziaływanie na ludzi

Analizowany projekt planu miejscowego nie wprowadza nowego przeznaczenia terenów, które mogłyby spowodować negatywnie oddziaływanie na ludzi. Wręcz przeciwnie – wzbogacona zostanie oferta turystyczna o możliwość wypoczynku na tym terenie przez całą dobę, nie tylko kilkugodzinne korzystanie z plaży. W zakresie oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego, projekt planu miejscowego nie wprowadza nowych funkcji związanych z wytworzeniem pól elektromagnetycznych ani narażeniem ludzi na pole elektromagnetyczne.

Biorąc pod uwagę powyższe, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na ludzi w związku z realizacją założeń analizowanego projektu planu miejscowego.

9.3. Oddziaływanie na wodę

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego wody powierzchniowe znajdują się na czterech niewielkich obszarach oznaczonych symbolami od 1WS do 4WS, stanowiących fragmenty jeziora Trzesiecko, otaczającego obszar Mysiej Wyspy z trzech stron. Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego spowoduje niewielką redukcję powierzchni przepuszczalnej i ograniczenie retencji wód w wierzchniej warstwie gleby. W celu ograniczenia potencjalnego negatywnego oddziaływania na wody,

w projekcie planu miejscowego określono obowiązek zachowania minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej oraz możliwość odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych powierzchniowo lub systemem kanalizacji deszczowej. Ustalono również zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej oraz odprowadzenie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej.

Na większości analizowanego terenu pierwszy poziom wód podziemnych występuje na głębokości poniżej 1-2 m, nie jest to główny poziom użytkowy na tym terenie. Cały obszar miasta położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 Zbiornik Szczecinek, którego poziom wodonośny izolowany jest od powierzchni terenu warstwą glin o miąższości około 20-50 m. Jego odporność na zanieczyszczenie oceniono jako wysoką i obszar ochronny nie został wyznaczony.

Podsumowując powyższą analizę, nie przywiduje się znaczącego negatywnego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne w wyniku realizacji ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego, zarówno w jego granicach, jak i na terenach sąsiadujących.

9.4. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Analizowany projekt planu miejscowego nie wprowadza nowych obiektów mogących stanowić źródło emisji zanieczyszczeń powietrza. Na długofalowe kształtowanie jakości powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze oraz w jego otoczeniu wpływ mają zapisy projektu planu miejscowego ustalające nakaz stosowania w celach grzewczych technologii zapewniających obniżenie emisji substancji szkodliwych, w tym między innymi benzo(a)pirenu i pyłu PM10. Źródłem lokalnego zanieczyszczenia powietrza są spaliny emitowane przez samochody przyjeżdżających turystów, jednak natężenie ruchu nie jest duże, a ponadto ograniczone jedynie do sezonu wiosenno-letniego.

Reasumując powyższe stwierdza się, iż realizacja założeń projektu analizowanego planu miejscowego nie wpłynie znacząco negatywnie na jakość powietrza atmosferycznego.

9.5. Oddziaływanie na klimat lokalny

Do czynników kształtujących klimat należą: promieniowanie słoneczne, usłonecznienie, opady, temperatura, wilgotność względna oraz prędkość wiatru. Wtórnie na klimat wpływają również zagospodarowanie terenu i zanieczyszczenia powietrza. Warunki termiczno-wilgotnościowe analizowanego obszaru kształtowane są przez bezpośrednie sąsiedztwo dużego jeziora oraz rozległych lasów. Planowana skala zmian w zagospodarowaniu terenu będzie na tyle niewielka, że nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na klimat w wyniku realizacji ustaleń przedmiotowego projektu dokumentu planistycznego.

9.6. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego nie przewiduje się większych przekształceń powierzchni ziemi. Niewielkiej niwelacji ulec może jedynie miejsce, gdzie wprowadzono możliwość lokalizacji pól kempingowych, karawaningowych i namiotowych. Ewentualne prace ziemne mogą być prowadzone w przypadku realizacji utwardzonych nawierzchni komunikacyjnych oraz wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną. Na obszarze, który ulegnie przekształceniu nie występują duże deniwelacje terenu, wobec czego realizacja ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego nie będzie znacząco oddziaływać na powierzchnię ziemi.

9.7. Oddziaływanie na krajobraz

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego krajobraz uległ największym zmianom we wschodniej części terenu, gdzie zlokalizowany jest punkt gastronomiczny, szeroka piaszczysta plaża z wiklinowymi koszami, leżakami i sztucznymi palmami, a na jego obrzeżach parking,

stacja transformatorowa, przepompownia ścieków i toaleta publiczna. Realizacja ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego wpłynie na dalsze przekształcanie fizjonomii północnej i środkowej części obszaru. W granicach terenu oznaczonego symbolem UT/US wyznaczono obszar, gdzie mogą być lokalizowane pola kempingowe, karawaningowe i namiotowe. Ich realizacja może wiązać się z wycinką drzew, w liczbie zależnej od lokalizacji przyjętej w projekcie budowlanym. Jak już wspomniano w rozdziale 9.1., stałe pola kempingowe lub karawaningowe lokalizowane w granicach obszaru chronionego krajobrazu zaliczone zostały do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, których realizacja będzie jedynie możliwa, jeśli przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykaże brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu. Mając na uwadze powyższe, przy zachowaniu ww. ograniczeń, realizacja ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego nie będzie znacząco oddziaływać na krajobraz, w tym walory przyrodniczo-krajobrazowe obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”.

9.8. Oddziaływanie na zasoby naturalne

W granicach obszaru opracowania nie występują udokumentowane złoża kopalin ani obszary prognostyczne lub perspektywiczne ich występowania, nie przewiduje się więc oddziaływania na zasoby geologiczne.

Miasto Szczecinek leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 126, potencjalnie możliwy jest więc wpływ sposobu zagospodarowania powierzchni omawianego obszaru na jakość wód podziemnych. Utwory wodonośne tego zbiornika występują bardzo głęboko, zatem niebezpieczeństwo zanieczyszczenia tych wód lub wpływu na ich stan ilościowy jest niewielkie. Zapisy analizowanego projektu planu miejscowego ustalają zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, odprowadzenie ścieków systemem kanalizacji sanitarnej oraz odprowadzenie wód opadowych lub roztopowych powierzchniowo lub systemem kanalizacji deszczowej, zapewniając ochronę istniejących zasobów wód podziemnych.

Wobec powyższych warunków, realizacja ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego nie będzie znacząco wpływać na zasoby naturalne.

9.9. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

W granicach analizowanego projektu planu miejscowego nie występują obszary i obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego lub ujęte w gminnej ewidencji zabytków miasta Szczecinek. Nie ma również stanowisk archeologicznych objętych ochroną poprzez wyznaczenie odpowiednich stref. Wobec powyższego, realizacja ustaleń analizowanego projektu planu miejscowego nie będzie znacząco oddziaływać na zabytki i dobra materialne.

9.10. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność

Obszar objęty ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego usytuowany jest poza granicami obszarów chronionych w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Najbliżej położone obszary Natura 2000 to specjalne obszary ochrony siedlisk:

- Dorzecze Parsęty (PLH320007) w odległości 5,6 km,
- Jeziora Szczecineckie (PLH320009) w odległości 8,2 km,
- Bagno i Jezioro Ciemino (PLH320036) w odległości 8,4 km.

Realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie będzie mieć wpływu na powyższe obszary Natura 2000, ponieważ znajdują się one w dużym oddaleniu od granic terenu objętego projektem planu

miejscowego. Biorąc pod uwagę skalę zamierzeń inwestycyjnych ujętych w analizowanym projekcie planu miejscowego, ich przewidywane oddziaływanie będzie lokalne i nie przywiduje się znaczącego negatywnego wpływu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz ich integralność. Również plany zadań ochronnych opracowane dla powyższych obszarów Natura 2000, nie zawierają wskazań dotyczących eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych, niezbędnych dla utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków zwierząt i ich siedlisk, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, jakie należałoby wprowadzić w dokumentach planistycznych obowiązujących na terenie miasta Szczecinek.

10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku ma na celu zidentyfikowanie potencjalnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą wystąpić w wyniku realizacji ustaleń projektu planu miejscowego oraz przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań. Prace nad projektem planu miejscowego zainicjowane zostały uchwałą Nr XXXVIII/357/2021 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 października 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku. Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie uzgodniony został z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Szczecinku.

Analizowany projekt planu miejscowego obejmuje obszar położony na półwyspie, na przeciwległym niż miasto brzegu jeziora Trzesiecko, który stanowi działka ewidencyjna nr 53/1 w obrębie 0028 oraz części działki ewidencyjnej nr 1/39 w obrębie 0011 o łącznej powierzchni 1,63 ha. Na tym obszarze obowiązuje obecnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu „Mysia Wyspa” w Szczecinku, przyjęty uchwałą Nr XXIII/188/2012 Rady Miasta Szczecinek z dnia 28 marca 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego poz. 1025). Zapisy ww. uchwały tracą moc z chwilą uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku, którego projekt analizowany jest w niniejszym opracowaniu.

Celem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Mysia Wyspa” w Szczecinku jest umożliwienie wzbogacenia programu użytkowego całego terenu Mysiej Wyspy o niewielki plac dla samochodów kempingowych, wyposażony w niezbędną infrastrukturę techniczną. Pojawienie się w mieście właściwie przygotowanego miejsca tego typu uatrakcyjni Mysią Wyspę, a tym samym ofertę turystyczną miasta, tworząc optymalne warunki promocji coraz bardziej popularnej formy wypoczynku. Ponadto dodatkowym celem nowego planu jest weryfikacja ustaleń planistycznych w kontekście wznowienia granic działki ewidencyjnej nr 53/1 obręb 0028 z działką nr 1/39 obręb 0011, w związku z ustaleniem nowej linii brzegowej jeziora Trzesiecko.

Generalne zasady polityki przestrzennej miasta, z którymi poszczególne plany miejscowe muszą być zgodne stanowi *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczecinek*, przyjęte uchwałą Nr XXVIII/257/2016 Rady Miasta Szczecinek z dnia 29 sierpnia 2016 r. Teren objęty granicami analizowanego projektu planu miejscowego stanowi obszar potencjalnego rozwoju miasta oznaczony numerem XX – teren wskazany pod zieleń urządzoną, usługi turystyczne i sportowo-rekreacyjne, z następującymi zasadami zagospodarowania: tereny usług turystycznych i sportowo-rekreacyjnych powinny mieć zapewnione tereny zespołów parkingowych, powierzchnia biologicznie czynna powinna zajmować co najmniej 60% powierzchni działki. Analizowany projekt planu miejscowego zachowuje zgodność z powyższymi wskazaniami.

Przedłożony projekt planu miejscowego zgodny jest z założeniami dokumentów planistycznych i strategicznych wyższego rzędu, takich jak: *Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego*, *Krajowa Polityka Miejska 2030*, *Strategia rozwoju miasta Szczecinek na lata 2018-2026*. Ponadto projekt planu miejscowego określa zasady i kierunki kształtowania struktury przestrzennej miasta zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, w powiązaniu z zapisami zawartymi w poniższych dokumentach: *Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej*, *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry*, *Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030*, *Program ochrony środowiska dla powiatu szczecineckiego na lata 2018-2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022-2025*, *Program ochrony powietrza oraz plan działań krótkoterminowych dla strefy zachodniopomorskiej*, *Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Szczecinek*, *Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*.

Skala zamierzeń inwestycyjnych ujętych w analizowanym dokumencie planistycznym oraz lokalizacja miasta w znacznej odległości od granic państwa wskazują, że realizacja ustaleń projektu planu miejscowego nie będzie źródłem transgranicznego oddziaływania, a wpływ na środowisko będzie miał zasięg wyłącznie lokalny.

Obszar analizowanego projektu planu miejscowego położony jest na półwyspie zwanym Mysią Wyspą, na przeciwległym niż miasto brzegu jeziora Trzesiecko, w otoczeniu lasów. Obejmuje działkę ewidencyjną nr 53/1 obręb 0028 oraz części działki ewidencyjnej nr 1/39 obręb 0011. Rekreacyjne użytkowanie tego terenu ma wieloletnią tradycję – Mysia Wyspa już przed II wojną światową była popularnym miejscem wypoczynku i rozrywki mieszkańców Szczecinka. Po wybudowaniu restauracji w 1928 r., gdzie organizowano również koncerty i zabawy taneczne, stała się jednym z ulubionych miejsc odwiedzanych przez mieszkańców. Po II wojnie światowej teren ten popadł w zapomnienie. Rewitalizacja na większą skalę rozpoczęła się w 2006 r. Oczyszczono teren wycinając krzewy i kilkanaście drzew, doprowadzono wodę i kanalizację sanitarną oraz energię elektryczną, powstał pomost, do którego przybijają statki. Utworzono Plażę Miejską – strzeżone kąpielisko wraz z towarzyszącą infrastrukturą, taką jak: punkt gastronomiczny, drewniane wiaty, stoły piknikowe, miejsce na ognisko, plac zabaw, boisko do siatkówki plażowej, strefa gier plenerowych (kręgielnia, szachownica, stoły do gry w ping-ponga, w szachy i warcaby), zaplecze sanitarne, parking oraz bezobsługowy punkt Szczecineckiej Wypożyczalni Rowerów. Na Mysią Wyspę – oprócz statkiem – można dostać się biegnącą wokół jeziora Trzesiecko ścieżką pieszo-rowerową lub samochodem, utwardzoną i oznakowaną drogą.

Rzeczywista roślinność analizowanego obszaru jest w znacznym stopniu przekształcona w wyniku działalności człowieka, gdyż teren ten od lat wykorzystuje się jako atrakcyjne miejsce wypoczynku. Największym przekształceniom uległa roślinność naturalna we wschodniej i środkowej części półwyspu. Znajduje się tutaj drewniany obiekt budowlany – punkt gastronomiczny, miejsce na ognisko, piaszczysta plaża, pomost oraz parking. Obszar ten, poza nielicznymi drzewami (buki zwyczajne na wyżej położonym terenie oraz olsza czarna tworząca grupy tuż przy brzegu jeziora), jest praktycznie pozbawiony roślinności, wysypany piaskiem lub utwardzony kruszywem. Jedynie na jego południowym skraju, pod koronami drzew, teren porastają niskie gatunki traw, odporne na wydeptywanie, w bardziej wilgotnych miejscach urozmaicone przez inne gatunki niskich roślin. Przy granicy z jeziorem ciągnie się wąski pas szuwaru trzcinowego, sięgający dalej poza granice obszaru objętego analizowanym planem miejscowym.

Zachodnią część półwyspu zajmuje niewielki las Nadleśnictwa Szczecinek o powierzchni 0,3947 ha, pełniący funkcję lasu ochronnego (ochrona wód). Według opisu taksacyjnego wykonanego w 2022 r. typ siedliskowy określono jako las mieszany wilgotny (LMw). Porasta go głównie olsza czarna

w wieku 85 lat (60% udziału). Domieszkę stanowią lipa drobnolistna i klon jawor (wiek 85 lat, po 10%) oraz brzoza brodawkowata i olsza czarna (wiek 65 lat, po 10%). Na tym terenie rosną również pojedyncze okazy drzew w wieku 130 i 100 lat. Podszyt i runo są ubogie, spowodowane brakiem światła pod zwartym drzewostanem, ale również presją ze strony wypoczywających na tym obszarze osób.

Najmniejsza ingerencja w naturalną roślinność nastąpiła na obszarach podmokłych, trudniej dostępnych, zlokalizowanych na terenach oznaczonych na rysunku analizowanego planu miejscowego jako 1ZN i 2ZN (tereny zieleni naturalnej). Stanowią one swoisty bufor pomiędzy intensywniej użytkowaną częścią półwyspu a rozległym kompleksem leśnym, z którym graniczy na południu. Porasta je ols, gdzie gatunkiem dominującym jest olsza czarna. W strefie graniczącej z jeziorem Trzesiecko wykształciły się zbiorowiska szuwarów w formie przybrzeżnych pasów różnej szerokości, a dalej w toni wodnej rosną pojedyncze grążele żółte, tworzące rozległe płyty w zatoczce jeziora, już poza granicami analizowanego terenu.

W granicach analizowanego planu miejscowego znajdują się cztery niewielkie obszary wód powierzchniowych śródlądowych (oznaczone symbolami od 1WS do 4WS, o łącznej powierzchni 0,151 ha), stanowiące fragmenty jeziora Trzesiecko, które w waloryzacjach przyrodniczych wskazano jako chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Jezioro Trzesiecko należy do podtypu 3150-1 jeziora eutroficzne – stałe zbiorniki wodne o powierzchni powyżej 1 ha i głębokości maksymalnej ponad 2 m. Są to jeziora, których wody charakteryzują się znaczną zawartością związków pokarmowych, wysokim tempem produkcji pierwotnej, czego efektem jest znaczna zawartość materii organicznej w wodzie i osadach dennych. Okresowo pojawiają się zakwity wody wywołane przez glony planktonowe.

Położenie terenu opracowania w otoczeniu lasów i jeziora sprzyja występowaniu wielu gatunków wolno żyjących zwierząt, jednak wysoki stopień wykorzystania rekreacyjnego Mysiej Wyspy przez mieszkańców miasta i licznych turystów działa odstrasza na zwierzęta. W trakcie badań terenowych stwierdzono obecność pojedynczych gatunków ptaków (łabędź niemy i kaczki krzyżówki szukające pożywienia przy plaży, wrony siwe, gołębie grzywacze, czyżki zwyczajne żerujące w koronach olszy czarnych zimą) oraz żaby moczarowe i żaby trawne. Na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1ZN widoczne były ślady żerowania bobra europejskiego, którego stanowisko znajduje się poza granicami obszaru planu miejscowego. Z waloryzacji przyrodniczych miasta Szczecinek (opracowanych w 2002 r. i 2020 r.) wynika, że na obszarze jeziora Trzesiecko występują ptaki lęgowe: perkoz dwuczuby, kormoran czarny, łabędź niemy, kaczka krzyżówka, czernica, gągoł, kokoszka wodna, łyska, trzcinniczek i trzciniak. W sezonie polęgowym obserwowano natomiast: kaczkę krzyżówkę, łyskę, łabędzia niemego, czernicę, mewę śmieszkę, mewę srebrzystą oraz nielicznie, perkoza dwuczubego, kormorana, świstuna, berniklę białolicą oraz nurogęś.

Na obszarze objętym analizowanym projektem planu miejscowego wody powierzchniowe stanowią niewielkie fragmenty jeziora Trzesiecko, które otacza go z trzech stron. Jest to akwen stosunkowo płytki, o dość urozmaiconej linii brzegowej, zajmujący powierzchnię 295,1 ha. Pod względem hydrograficznym obszar opracowania zlokalizowany jest w dorzeczu Gwdy, w zlewni rzeki Nizicy (Niezdobnej). Z map zagrożenia powodziowego wynika, iż teren objęty opracowaniem położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Cały obszar miasta leży w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 „Zbiornik Szczecinek”, dla którego nie wyznaczono obszaru ochronnego.

Stan środowiska w mieście obrazują wyniki badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska dla jednostek:

- rzeczna jednolita część wód powierzchniowych (JCWP) o nazwie: Gwda od wpływu do Jez. Wielimie do Dołgi – stan ekologiczny oceniono na umiarkowany, stan chemiczny nie był badany, stan ogólny oceniono jako zły,
- jezioro Trzesiecko – zaliczone do silnie zmienionych części wód, o słabym potencjale ekologicznym (IV klasa), stan chemiczny nie był badany, stan ogólny oceniono jako zły,
- jednolita część wód podziemnych (JCWPd) – wody dobrej jakości (II klasa), stężenie azotanów na niskim poziomie (I i II klasa jakości),
- jakość powietrza – przekroczenia norm średniorocznego stężenia bezno(a)pirenu.

Na terenie objętym opracowaniem, jak i w jego bezpośrednim sąsiedztwie, nie występują źródła hałasu przemysłowego. Obszar znajduje się wśród lasów, nad brzegiem jeziora, po przeciwnej stronie niż zabudowa miejska. Źródłami hałasu są w sezonie letnim statki kursujące pomiędzy Mysią Wyspą a miastem, sporadycznie łodzie motorowe oraz samochody. Na terenie tym organizowane są również koncerty, wydarzenia kulturalne i imprezy sportowe, generujące hałas sezonowo – głównie w letnie weekendy. W pozostałych porach roku Mysia Wyspa odwiedzana jest sporadycznie.

Zgodnie z informacjami zamieszczonymi w bazie danych SI2PEM, prowadzonej przez Ministra Cyfryzacji (<https://si2pem.gov.pl/>), w granicach objętych analizowanym projektem planu miejscowego oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie ma stacji bazowych telefonii komórkowej lub nadajników DVB-T. W granicach projektowanego planu miejscowego nie wykonano pomiaru poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Zgodnie z rejestrem prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, na terenie miasta Szczecinek w 2020 roku nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Teren objęty analizowanym projektem planu miejscowego zlokalizowany jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, gdzie obowiązują zakazy określone w uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2021 r. poz. 2091). Analizowany projekt planu miejscowego, korzystając z możliwości przewidzianej w § 4 ww. uchwały, dopuszcza lokalizowanie nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegowej jeziora. Zawiera również zakaz prowadzenia lub lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określonych w przepisach odrębnych, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego oraz realizacji zagospodarowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem. Zauważyć należy, że zgodnie z § 2 ust. 2 ww. uchwały, w odniesieniu do zakazów zacytowanych na wstępie obowiązują odstępstwa wskazane w art. 24 ust. 2-3a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916, z późn. zm.), a więc zgodnie z art. 24 ust. 3 zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko nie dotyczy realizacji przedsięwzięć, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Obszar analizowanego planu miejscowego otoczony jest z trzech stron wodami jeziora Trzesiecko (niewielkie tereny wód powierzchniowych śródlądowych oznaczone symbolami od 1WS do 4WS znajdują się w jego granicach), które stanowi chronione siedlisko przyrodnicze oznaczone kodem 3150 – starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympeion*, *Potamion*. Naturalne jeziora eutroficzne są najczęściej spotykanym typem zbiorników wodnych w Polsce, większość z nich jest w mniejszym lub większym stopniu użytkowana (rybactwo, wędkarstwo, turystyka, rekreacja). Najważniejsze zagrożenia dla siedliska przyrodniczego 3150 obejmują działania antropogeniczne sprzyjające nasileniu eutrofizacji, w tym zanieczyszczenia punktowe i wprowadzane wodami zanieczyszczonych rzek oraz zanieczyszczenia rozproszone wprowadzane wraz ze splywem powierzchniowym i podziemnym. Dodatkowe zagrożenie to wędkarstwo, które może przyspieszyć

proces eutrofizacji głównie przez zanęcanie oraz mechaniczne niszczenie roślinności wodnej (wydeptywanie, wyrwanie itp.). Znaczące zagrożenie dla stanu siedliska stanowi także presja związana z rekreacyjnym wykorzystaniem wód, tj. sporty wodne i inne formy rekreacji.

Poza wymienionym powyżej obszarem chronionego krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, w granicach analizowanego terenu nie występują obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Najbliżej położony jest użytek ekologiczny „Torfowisko w Lasku Zachodnim” – ok. 1,8 km w kierunku północno-zachodnim. Kolejny obszar chronionego krajobrazu – „Jeziora Szczecineckie” oraz zlokalizowany w jego granicach użytek ekologiczny „Szuwary nad jeziorem Wielimie” – położone są w odległości ok. 2,3 km w kierunku północno-wschodnim od granic obszaru opracowania. W kierunku południowym w odległości ok. 3,4 km zlokalizowany jest rezerwat „Dęby Wilczkowskie”. Użytek ekologiczny „Torfowisko Raciborki” oraz użytek ekologiczny „Torfowisko Wybudowanie” położone są w odległości odpowiednio: ok. 4,1 km i ok. 5,4 km w kierunku południowo-wschodnim.

Najbliżej położone obszary Natura 2000 to specjalne obszary ochrony siedlisk: Dorzecze Parsęty (PLH320007) w odległości 5,6 km, Jeziora Szczecineckie (PLH320009) w odległości 8,2 km oraz Bagno i Jezioro Ciemino (PLH320036) w odległości 8,4 km.

Zapisy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały przeanalizowane pod kątem zgodności z celami ochrony środowiska ustanowionymi w następujących dokumentach: *Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej*, *Program ochrony środowiska dla powiatu szczecineckiego na lata 2018-2021 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2022-2025* oraz *Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2030, Program ochrony powietrza dla strefy zachodniopomorskiej*. Analizowany projekt planu miejscowego uwzględnia cele ochrony środowiska ustanowione w powyższych dokumentach na szczeblu krajowym w sposób bezpośredni oraz – za pośrednictwem powyższych dokumentów – cele ochrony środowiska ustanowione w umowach międzynarodowych i dokumentach wspólnotowych.

Realizacja ustaleń zawartych w analizowanym projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie planu miejscowego. Obszar objęty analizowanym projektem planu miejscowego jest w dużym stopniu zagospodarowany, jego sposób przeznaczenia określony został już w obowiązującym planie miejscowym i będzie kontynuowany. Jest to teren tradycyjnie wykorzystywany jako atrakcyjne miejsce wypoczynku i rozrywki mieszkańców Szczecinka. Znajduje się tam strzeżone kąpielisko wraz z towarzyszącą infrastrukturą, taką jak: punkt gastronomiczny, drewniane wiaty, stoły piknikowe, miejsce na ognisko, plac zabaw, boisko do siatkówki plażowej, strefa gier plenerowych, zaplecze sanitarne, parking oraz bezobsługowy punkt Szczecineckiej Wypożyczalni Rowerów. Celem sporządzenia nowego planu miejscowego jest wzbogacenie oferty turystycznej o niewielki plac dla samochodów kempingowych, wyposażony w niezbędną infrastrukturę techniczną. Ponadto dodatkowym celem nowego planu miejscowego jest weryfikacja ustaleń planistycznych w kontekście wznowienia granic działki ewidencyjnej nr 53/1 obręb 0028 z działką nr 1/39 obręb 0011, w związku z ustaleniem nowej linii brzegowej jeziora Trzesiecko. W konsekwencji w granicach planu miejscowego „Mysia Wyspa” znalazł się teren lasu oznaczony symbolem L, wyodrębniono tereny wód powierzchniowych śródlądowych oznaczone symbolami od 1WS do 4WS, poszerzono granice terenu zieleni naturalnej oznaczonego obecnie symbolem 1ZN (dotychczas 1ZO), natomiast tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyki (E) oraz kanalizacji (K) włączone zostały do terenu komunikacji drogowej wewnętrznej lub parkingu oznaczonego obecnie symbolem KR/KOP. Na rysunku

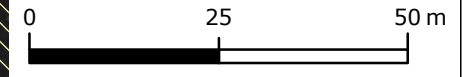
planu niewielkiej modyfikacji uległy nieprzekraczalne linie zabudowy oraz wyznaczono część terenu UT/US, na której dopuszcza się lokalizację pól kempingowych, karawaningowych lub namiotowych.

Po przeanalizowaniu mogących wystąpić oddziaływań oraz proponowanych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów, nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na środowisko realizacji zapisów analizowanego projektu planu miejscowego.

Spozgodzila

M. Gębska

Załącznik graficzny
Położenie obszaru planu miejscowego "Mysia Wyspa" w Szczecinku
w kontekście siedlisk przyrodniczych

1 : 1 000

3150

9160

Legenda:

- granica obszaru planu miejscowego
- granice działek ewidencyjnych
- siedlisko przyrodnicze

Oświadczenie

Oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2022 r. poz. 1029, z późn.zm.).
Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

M. Gsbocka